

யாழ்ப்பாணத்து இந்து சமுதாய வளர்ச்சியில் பெண்புலவர்களினதும் சமய பிரசாரர்களினதும் வகிபங்கு (The role of women and religious propagandists in the development of the Hindu community in Jaffna)

அ.வியாசன் | A. Viyasan

விடுகை வருடமாணவன், இந்து நாகரிகத்துறை,
இந்துக் கற்கைகள் பீடம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை
ORCID ID :- <https://orcid.org/0000-0001-9870-6308>

விக்னேஸ்வரி பவநேசன் | Vigneshwari Pavanesan

தலைவர், சைவசித்தாந்தத் துறை,
இந்துக் கற்கைகள் பீடம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பெண் என்ற எண்ணக்கரு உயிரியல் நிலை சார்ந்த இயல்பு மட்டுமன்றி சமூகக் கட்டுமைக்கும் உட்பட்டு நிற்கின்றது. அவற்றுடன் இணைந்து மேலெழும் பெண்கல்வி சமூக அடித்தளத்தை அடியொற்றிய மேலமைந்த செயற்பாடாகின்றது. யாழ்ப்பாணத்து இந்து சமுதாய வளர்ச்சியில் பெண்புலவர்கள் மற்றும் சமய பிரசாரர்களின் வகிபங்கு என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ள இவ்வாய்வானது, யாழ்ப்பாண இந்து சமூகத்தில் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சி மற்றும் பெண்கள் எதிர்கொண்ட சவால்களை வெளிக்கொணர்தல் என்பதை ஆய்வின் நோக்காகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. யாழ்ப்பாண இந்து மரபிலே பெண்கள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண முயற்சிக்கப்பட்டதா?, தீர்வாக இருக்குமென எதிர்பார்த்த கருத்துக்கள் எவை குடும்ப மட்டத்திலும் சமூக மட்டத்திலும் பெண்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளுக்கு எடுக்கப்பட்ட தீர்வுகள் எவை? பெண்ணின் பிரச்சினைகளுக்குக் கல்வியறிவின் வளர்ச்சி தீர்வாக அமையுமென சிந்திக்கப்பட்டதா? ஆணிற்குச் சமமாகப் பெண்ணை உயர்த்துவதற்குக் கல்வியறிவு உதவியாக அமையலாம் என்ற கருத்துக்கள் நிலவியதா போன்ற ஐயங்களுக்கு விடை காண வேண்டியுள்ளது போன்றன ஆய்வுப்பிரச்சினையாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்வாய்வானது, விவரண ஆய்வாக அமைகிறது. பொருத்தமான சந்தர்ப்பத்தில் பகுப்பாய்வு, ஒப்பீட்டாய்வு மற்றும் வரலாற்று ஆய்வு முறையியல்களினூடாக நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வானது யாழ்ப்பாணத்து இந்து சமூகத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெண்புலவர்கள் மற்றும் சமய பிரசாரகர்களை எல்லையாகக் கொண்டுள்ளது. ஆறுமுகநாவலரின் வருகையால் 19, 20ஆம் நூற்றாண்டிலே சமய வாழ்வியலுடன் கல்வியறிவு, ஆளுமை, தொழில்

மேலாண்மை, பண்பாட்டுப் புலம் இவற்றிலும் உலகளாவிய நிலையிற் செல்வாக்குப் பெற்ற சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன், மங்களம்பாள், இரத்தினா மா நவரத்தினம், பத்மாசனி இராசேந்திரம், தம்பு வேதநாயகி, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, மங்கையற்கரசி திருச்சிற்றம்பலம் முதலான யாழ்ப்பாணப் பெண்புலவர்களும் சமய பிரசாரகர்களும் தம் புலமை சார்ந்த பணிகளை ஆற்றியுள்ளனர் என்பதையும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாண இந்து சமுதாயத்தில் கல்வியாளர்களும் சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் வெவ்வேறு காலப்போக்கில் தோற்றம் பெற்றுத் தமது புலமை நுட்பத்தினால் சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொண்டனர். பெண்கள் தொடர்பான ஆய்வுகள் பல்வேறு துறைகளின் ஊடாகப் பல கோணங்களில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளவேண்டும். யாழ்ப்பாணத்து பண்டைய பெண்கள் இந்து சமுதாயத்தில் பல்வேறுபட்ட விதங்களில் விதிக்கப்பட்ட கட்டுக்கோப்புகளுக்கு உட்பட்ட வகையில் வாழ்ந்து சிறப்பித்தனர் என்பதை எமது இன்றைய மற்றும் அடுத்த தலைமுறையினருக்கும் எடுத்துக்காட்டுவதற்கு இத்தகைய ஆய்வுத்தேடல்களும் அவற்றின் வெளிப்பாடுகளும் உதவியாக அமையுமெனலாம்.

Abstract:

The notion of woman is not only biological in nature but also subject to social structure. Along with them, the emerging girl education is a superficial activity that underpins the social foundation. The study, entitled The Role of Women and Religious Evangelists in the Development of the Hindu Community in Jaffna, aims to address the educational development of women in the Jaffna Hindu community and the challenges faced by women. Was there any attempt to find a solution to the problems faced by women in the Jaffna Hindu tradition? Was it thought that the development of education would be the solution to the problems of women? The question of whether there is a perception that education can help raise women on an equal footing with men remains to be answered. This study forms a descriptive study. Performed as analysis, comparison and historical analysis as appropriate. This study covers the Hindu community in Jaffna from the nineteenth century to the twentieth century. Due to the arrival of Arumuganavalar, in the 19th and 20th centuries, Seematti Leelavathi Ramanathan, Mangalambal, Rathina Ma Navaratnam, Padmasani Rasendram, Thambu Vedanayakalam, Thangammayapakatti, who were religiously influential in the field of education, personality, career management and culture, were also present. It has also been clarified that tasks have been performed. Educators and social reformers in the Hindu community of Jaffna evolved over time and carried out reforms through their scholarly technique. Studies related to women should be conducted from different angles through different fields. Such research and their findings may help to illustrate to our present and future generations that the ancient women of Jaffna lived and excelled in the Hindu society subject to various restrictions.

திறவுச்சொற்கள் - யாழ்ப்பாணம், பெண்கல்வி, சமூகம், பெண்புலவர்கள், சமய பிரசாரகர்கள்

அறிமுகம்

இலங்கையின் வடபகுதி தமிழ்ப் பிரதேசமாக அமைந்திருக்கிறது. மிக நீண்ட பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட இந்து மரபினைத் தம் பிறப்புரிமையாகக் கொண்டவர்கள் இவர்கள். ஒரு சமூகத்தின் அமைப்பும், இதன் வளர்ச்சியும் அச் சமூகத்தின் சமூக பொருளாதார, அரசியல், சார்ந்த பண்புக் கூறுகளினால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. சமூக ரீதியான பண்புக்கூறுகளில் விசேடமாக ஒரு இனத்தினது மதத்தின் அடிப்படையில் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்ற பண்பாடுகள், பாரம்பரியங்கள், பழக்கவழங்குகள், மரபுகள் விழுமியங்கள் போன்றன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இந்தவகையிலே யாழ்ப்பாணத்தின் சமூக அமைப்பிலும் வளர்ச்சியிலும் மேற்குறித்த சமூக ரீதியான பண்புக் கூறுகள் செல்வாக்குச் செலுத்தியமையை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. மேற்குறித்த சமூகப் பண்புக்கூறுகள் வாழ்வாங்கு வாழச் செய்வதில் கல்வி முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகின்றது. இதனாலேயே மக்களின் நடவடிக்கைகளோடு இணைந்த கல்வியின் தெரிவானது ஒருவரின் தனிப்பட்ட சொந்தத் தெரிவாக மட்டுமின்றி சமுதாயத்தின் பிரச்சினைக்கான தீர்வாகவும் முன்னேடுக்கப்படுகிறது.¹

தமிழர் பாரம்பரியத்தில் நிகழ்ந்த ஒட்டுமொத்தமான கல்விச்செயற்பாடுகளை விளங்கிக்கொள்வதற்கு யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் பல்வேறு தளங்களிலும் நிகழ்ந்த பெண்கல்விச் செயற்பாடுகளையும் தொகுத்து நோக்குதல் இன்றியமையாததாகும். எழுத்துத்திறன் சம்பந்தப்படாது யாழ்ப்பாணத்துப் பெண்களிடையே பல கற்றற் செயற்பாடுகள் நிலவிவந்துள்ளன. யாழ்ப்பாணத்து மரபில் மனக்கணிதம், மனப்பாடம், நினைவோலை, வாய்ப்பாடம், வாய்யெழுத்து, வாய்முறைப்பாடு, ஞாபகப் பெட்டகம் முதலிய பல தொடர்கள் எழுத்தறிவு சாரா மொழிவாயிலாக திகழும் கற்றற் செயல்² முறையினைப் புலப்படுத்துகின்றன. உலகில் வழங்கும் மொழிகள் சில இன்று கூட வரிவடிவம் அற்ற மொழிகளாக இருத்தல் ஈண்டு நினைவு கொள்ளத்தக்கது.

பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்துப்பண்பாடும் பாரம்பரியமும் பெண்களைக் கட்டுப்பாட்டுடனேயே வாழ வைக்க விரும்பியது. பெண் இல்லம் என்ற எல்லைக்குள் வாழவேண்டியவள் என்ற சிந்தனைப் போக்கானது பெண்ணின் சுதந்திரமான போக்கைக் கட்டுப்படுத்தி இருக்கலாம். ஆனால் பண்டைய கல்வி மரபில் காணப்பட்ட கல்விமுறையில் பெண்ணானவள் குடும்பம், வீடு என்ற எல்லைக்குள் வாழ்ந்த முறையிலேயே கேள்வி ஞானத்தால் அறிவைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்புக் காணப்பட்டுள்ளது. சமூக வாழ்வின் ஆரம்பத்திலே குடும்பமே கல்விநிலையமாக இருந்தது. தந்தையும் தாயுமே பிள்ளையின் முதலாசிரியர்களாகச் செயற்பட்டனர். தந்தையைப் பார்த்து தனயனும், தாயைப்பார்த்து மகளும் செயற்படக் கற்றுக் கொண்டனர்.³ அக்கல்வி வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கான தொழில்களைப் பயிற்றுவதாக இருந்தது. காலஞ்செல்லச் செல்ல தொடர்புகளும் பெருக அறிவுத்தேவைகள் விருத்தியடைந்தன. அறிவுத்தேவைகளைக் குடும்பம் நிறைவு செய்யமுடியாத நிலையில் குடும்பம் என்ற எல்லைக்கு அப்பால் கல்வியை நாடிச் செல்லும் நிலை உருவாகியது. இந்தக் கட்டத்திலேயே குருவை நாடிச் சென்று கல்வி கற்கும் முறை உருவாகியது. இந்த

வகையிலே யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரியக் கல்வி முறையிலேயே அறிவை வழங்குகின்ற பல மரபு முறைகள் தோற்றம் பெற்றன. அதாவது அரசர்காலக் கல்விமரபு, குருகுலக்கல்வி மரபு, புராணபடன மரபு, திண்ணைப்பள்ளி மரபு, தொழிற்கல்வி மரபு, பாரம்பரிய வைத்தியக்கல்வி, பாரம்பரிய அழகியற்கல்வி போன்ற கல்வி மரபுகளில் பெண்கள் கல்விகற்றனர். கிறிஸ்தவ மிசனரிகளின் செல்வாக்கினால் பாடசாலைகள் உருவாக்கப்பட்டு மதமாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஆறுமுக நாவலரின் வருகையால் 19ம், 20ம் நூற்றாண்டிலே சமய வாழ்வியலுடன் கல்வியறிவு, ஆளுமை, தொழில் மேலான்மை, பண்பாட்டுபுலம் இவற்றிலும் உலகளாவிய நிலையிற் செல்வாக்குப் பெற்ற சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன், மங்களம்பாளர், இரத்தினா மா நவரத்தினம், பத்மாசனி இராசேந்திரம், தம்பு வேதநாயகி, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, மங்கையற்கரசி திருச்சிற்றம்பலம் போன்ற யாழ்ப்பாண பெண்புலவர்களையும் சமய பிரசாரகர்களையும் நோக்கலாம்.

சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன்

ஐரோப்பிய காலனித்துவவாதிகளின் பண்பாட்டு மேலாதிக்கச் சிந்தனைகள் உலகம் முழுவதும் பரவிய காலத்தில், விவேகானந்தர் ஆரம்பித்து வைத்த தென்னாசிய பண்பாட்டு விழிப்புணர்வு நடவடிக்கையினைத் தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்துச் சென்றவர்களுள் சேர். பொன். இராமநாதன் முக்கியமானவராவார். ஐரோப்பாவில் இராமநாதனின் மதச்சொற்பொழிவுகளால் பலர் கவர்ப்பட்டு இராமநாதனைத் தம் சமய குருவாக ஏற்றிருந்தனர். அவர்களுள் முக்கியமானவராக லீலாவதி அவர் மேற்கொண்ட அரசியல் வாழ்விற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கி அவரது சமய நடவடிக்கைகளில் துணை நிற்பவராகவும் செயற்பட்டவர் ஆவார். இராமநாதனின் வாழ்க்கைத் துணைவியாகவும் அவரது கல்வி வளர்ச்சியிலும் துணை நின்றவராகச் செயற்பட்டவர். ஒருவர் புகழுடனும் சகல சிறப்புக்களுடனும் விளங்குவதற்கு மாண்புமிக்க இல்லாள் காரணம் என்றால் மிகையில்லை. ஒரு நாட்டில் பிறந்து வேறொரு நாட்டில் வளர்ந்து இறுதியாக இலங்கைவாழ் சைவ மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகப் பணியாற்றிய பெருமை அம்மையாருக்குரியது.

இங்கிலாந்தில் யோக் சயர் என்ற இடத்தைச் சேர்ந்த செல்வி R.L ஹரிசனுடைய முன்னோர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் குடியேறி வாழ்ந்தனர். அவருடைய பெற்றோர் மிகவும் உயர்ந்த பண்பாடும் செல்வச்சிறப்பும் மிக்கவர்கள் செல்வி R.L ஹரிசனுக்குப் பொருட்செல்வத்திலும் பார்க்க அருட் செல்வத்தில் அதிகம் நாட்டம் இருந்தது. சமயத்தை ஒப்பீட்டு முறையில் ஆராய்ந்து உண்மை அறியும் ஆர்வத்தால் ஞானிகளைத் தேடிக்கீழைத்தேசங்களுக்கு வந்த செல்வி R.L ஹரிசன் அவர்கள் சேர். பொன். இராமநாதனைச் சந்தித்தார். பின் அவரிடம் குருசிஷ்ய முறையில் சமயத்தைக் கற்று இந்துசமயக் கோட்பாடுகளைப் பிறநாட்டவரும் போற்றிக் கைக்கொள்ளும் வண்ணம் சமய இலக்கியங்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டார்.⁴ செல்வி R.L ஹரிசனுடைய அறிவு, ஆற்றல் காரணமாக சேர். பொன். இராமநாதன் அவரைக் காரியதரிசியாக நியமித்தார். இராமநாதன் அவர்கள் சமயச் சொற்பொழிவாற்றுவதற்கு அமெரிக்கா சென்றபொழுது அவருடன் சென்று வெற்றியும் புகழும் ஏற்படப் பெரிதும் ஒத்துழைத்தவர். அமெரிக்காவிலிருந்து

திரும்பியபின் இராமநாதன் செல்வி R.L ஹரிசனைத் திருமணம் செய்தார். இனத்தால், மொழியால் வேறுபட்ட ஹரிசன் சைவப்பெண்மணியாக எல்லோருக்கும் முன்மாதிரியாக விளங்கித் தமது கணவனுடைய கோட்பாடுகளை மிக நுண்ணியமாகப் பின்பற்றி வந்தார்.⁵ அன்பு, பணிவு, கடமையுணர்வு, பொறுப்புணர்ச்சி என்பன இவரிடம் காணப்பட்ட சிறப்பியல்புகளாகும். இராமநாதன் அவர்களின் பாரிய திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதிலும் கல்வி நிலையங்களை நிர்வகிப்பதிலும் நிகரற்று விளங்கினார்.

லீலாவதி இராமநாதனின் கல்வி வழங்கல் பற்றிய சிந்தனையில் “பெண்களுக்கு கல்வி வழங்கல்” என்பது இடம் பெறுகின்றது.⁶ இந்த அடிப்படையில் 1913 இல் இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியை நிறுவ லீலாவதி இராமநாதனுடன் துணை நின்றார். இராமநாதன் கல்லூரியில் தலைவராகப் பணியாற்றிய லீலாவதி அம்மையார் அதிபர் இல்லாக் காலங்களில் அதிபராகக் கடமை புரிந்து கல்லூரியை நடாத்தினார் இவ்வம்மையாரின் நெறிப்படுத்தலின் மூலம் அனைத்து நிகழ்வுகளும் கல்லூரியில் இடம்பெற்றன. பெண்களுக்கு இராமநாதன் கல்லூரியில் கல்வி விழுமியங்களை ஆண்களுக்கு வழங்க வேண்டிய அவசியத்தினை நன்கு உணர்ந்து செயற்பட்டார்கள். பரமேஸ்வரக் கல்லூரியின் உருவாக்கம் இவர்கள் இருவரினதும் நெடுங்காலச் சிந்தனையின் பெறுபேறான படைப்பே எனலாம். 1920 ஆம் ஆண்டிலேயே யாழ்ப்பாண நகரின் அண்மையில் திருநெல்வேலில் 25 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக்கல்லூரி அன்று இலங்கையில் எக்கல்லூரியும் பெற்றிராத பாரிய அமைப்பாக உருவாக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.⁷ பரமேஸ்வரக் கல்லூரி என்பது அதி உன்னத மாணவரின் கல்லூரி என்பதே இராமநாதன் தந்த விளக்கமாகும். பரமேஸ்வரனின் முழுமுதற் கடவுளின் பெயர் கொண்ட கல்லூரியின் கோட்பாடும் செயற்பாடும் மேன்மையான வாழ்விற்கு வழிவகுப்பதாய் அமைதல் வேண்டும் என்னும் சிந்தனையில் உயர்ந்த இன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமாக மிளிக்கிறது. சேர். பொன். இராமநாதனுக்குப்பின் அவரின் மனைவி லீலாவதி இராமநாதனும் பரமேஸ்வரன் ஆலய அறங்காவலராக விளங்கினார். இவருடைய காலத்திலேயே பரமேஸ்வரருக்கு வந்த பல்வேறு அரசியல், கல்வி, சமய பண்பாட்டு பிரமுகர்கள் பரமேஸ்வரன் ஆலயத்தை தரிசித்தே சென்றனர்.

லீலாவதி இராமநாதன் சைவப்பெண்கள் ஆசிரிய கலாசாலை ஒன்றையும் நிறுவியும் இராமநாதனின் முயற்சிகளில் துணை நின்றார். 1926 ஆம் ஆண்டிலே சைவப்பெண்கள் ஆசிரியகலாசாலைக்குப் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடமும் இராமநாதன் கல்லூரியின் ஒரு பிரிவாக அவ்வாண்டிலே நிறுவப்பட்டது. இவ்வாசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி சைவப் பெண்கள் சைவசமயப் பண்பாடுப் பாரம்பரியத்தினைச் சைவ மக்கள் மத்தியில் மறு மலர்ச்சியுறச் செய்வதிற் பெரும் பங்கு கொண்டனர் இவ் ஆசிரிய கலாசாலை இந்நாட்டின் சைவக்கல்வி வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது.

லீலாவதியின் வழிகாட்டலில் வளர்ந்த கல்லூரி மாணவிகள் இந்துப்பண்பாட்டு மரபுகளான ஆலய வழிபாடு, சைவ உணவு முறைகள், மாதா, பிதா, குரு

ஆகியோருக்கு மரியாதை செலுத்துதல், விருந்தோம்பும் பண்பு என்பவற்றை இல்லறத்திலே கடைப்பிடிக்கவும் பயிற்றப்பட்டனர். இராமநாதனின் மறைவுக்கு பின்னர் 1953ஆம் ஆண்டு வரை லீலாவதி அம்மையார் தம் தலைவர் ஏற்றிவைத்த சைவ மங்கையர்க்கான கல்வி என்னும் பெரு விளக்கைச் சுடர் தூண்டி மேலும் ஒளி பெருகச் செய்தார் எனவே அவரது பல தரப்பட்ட பணிகளைப் பாரட்டும் முகமாக இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் 1924ஆம் இல் நடைபெற்ற இதன் முதலாவது பட்டமளிப்பு விழாவில் அவருக்கு சட்டக் கலாநிதி (L.L.D) என்ற கௌரவப்பட்டத்தை அளித்தது.⁸ மேலும் சைவ மங்கையர் சபையினர் இரு அறக்கட்டளை நிறுவியுள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு கணவரும் மனைவியும் தங்கள் வாழ்நாள் இறுதிவரை இந்துசமய மரபுகளைப் பேணிப் பாதுகாத்து அவற்றைக் கல்லூரியில் மாணவிகள் பயின்று போற்றவும் வழிவகுத்தனர்.

லீலாவதி அம்மையார் ஒரு மேற்கத்தியராக இருந்தும் இந்துப்பண்பாட்டில் கவரப்பட்டவராய் இராமநாதனுடன் முன்னின்றுழைத்துச் செயற்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இராமநாதனின் பிற்கால வாழ்வின் வாழ்க்கைத் துணைவியாகி அவரின் வாழ்வின் இலட்சியங்களுக்குப் பக்க பலமாக நின்று தான் வாழ்ந்த சமூகத்திற்கும், மக்களுக்கும் சேவைகள் பல புரிந்த சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதனுக்கு நாம் மதிப்புக் கொடுப்பதில் இருந்து தவறுவது எமது கடமையில் இருந்து தவறுவதற்கு ஒப்பானதாகும். "தான் பிறந்த நாட்டிலிருந்து எத்தனையோ மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள நாட்டிற்குத் தம்மையும் தமது சேவைகளையும் அர்ப்பணித்தார்"⁹ என்று லீலாவதி இராமநாதனைப் பற்றி திரு.மு.வைத்தியலிங்கம் குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கது. நாட்டின் கல்வித்துறையிலும் சமூக வாழ்விலும் சலியாது உழைத்து ஒரு கற்பகதருவாக விளங்கிய இச் சீமாட்டியின் நினைவு இலங்கையில் என்றும் நின்று நிலவும் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்துப் பெண்களுடைய சமூக எழுச்சிக்கு பங்களிப்பு நல்கிய பெண்மணியாக திகழ்கின்றார்.

மங்களம்பாள்

இவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபல வழக்கறிஞராக விளங்கிய கதிரவேற்பிள்ளையின் புதல்வியாவார். மங்களம்பாள் பெண்களின் நவீன முன்னேற்றத்திற்காகக் குரல் கொடுத்ததுடன் பத்திரிகை ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவற்றையும் ஆரம்பித்தார். சமூகப்பணிகளின் மூலம் மக்களை முன்னேற்ற முடியும் என்ற கருத்துக் கொண்டிருந்த மங்களம்பாள் 1902 ஆம் ஆண்டளவில் "பெண்கள் சேவா சங்கம்" எனும் நிலையத்தை யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையில் தொடங்கியதாக அறிய முடிகின்றது. இது பற்றி வ. இராமலிங்கம் என்பவர் கூறியுள்ள கருத்து நோக்கத்தக்கது. "நாமறிந்த அளவில் இச்சங்கமே தேசிய உணர்வு பெற்ற இலங்கைப் பெண்களின் முதலாவது சங்கம் எனலாம்."¹⁰ 1902 ஆம் ஆண்டின் முன் இத்தகைய ஒரு சங்கம் இருந்ததாக அறிய முடியவில்லை. இச் சங்கம் மதச் சார்பற்றதாய் தமிழ் மகளிருக்குப் புதிய அறிவையும் தன்னம்பிக்கையையும் ஊட்டவல்லதாய் அமைக்கப்பட்டதால் பெண்விடுதலையை நோக்கிய முதலாவது சங்கம் எனக்கொள்ளலாம்.

மங்களம்பாள் இலங்கையின் முதற் பத்திரிகையாளர் ஆவார். இவர் நடாத்திய பத்திரிகை தமிழ்மகள் என்பதாகும்¹¹. 1923 இல் இப்பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்ட இப்பத்திரிகை மங்களம்பாள் இந்தியாவில் சில வருடங்கள் கழித்தபோது அங்கிருந்தும் வெளிவந்தது. இப்பத்திரிகையில் "நாமார்க்கும் குடியல்லோம்" என்ற வசனம் இலட்சிய வாசகம் போல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்கள் எவருக்கும் கட்டுப்பட்டவர்களோ அடிமைகளோ இல்லை என்பதையும் இவ்வாசகம் வெளிப்படுத்துகிறது. இப்பத்திரிகை பெண்விடுதலை, பெண் சமத்துவம், சீதனக் கொடுமை போன்ற பெண்கள் தொடர்பான விடயங்களையும் கொண்ட கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்தது. மங்களம்பாள் தமது பத்திரிகை மூலமாக மாத்திரமன்றி யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த ஏனைய பத்திரிகைகள் மூலமாகவும் தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார். தேச பக்தன், இந்து சாதனம், ஈழகேசரி போன்றன இவர் எழுதிய ஏனைய பத்திரிகைகளாகும்.

பெண்களுக்கு அரசியல் உரிமைகள் தேவை என்பதில் மங்களம்பாள் அசையா உறுதியுடையவராய் இருந்தார். இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் மாத்திரமல்லாது இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகள் சிலவற்றிற்கும் தமது பணிகளை விரிவுபடுத்தினார். இந்தியாவில் தங்கியிருந்த காலத்தில் அங்கும் அரசியல் காரியங்களில் ஈடுபட்டார். காந்தியக் கொள்கைகளால் கவர்ப்பட்ட மங்களம்பாள் இந்திய தேசியக் காங்கிரசுக் கட்சியில் சேர்ந்து செயற்பட்டார். 1927 இல் நடைபெற்ற மாநகர சபைத் தேர்தலில் எழும்பூர் தொகுதியில் காங்கிரசுக் கட்சியின் சார்பில் போட்டியிட்டார்.¹² இத்தகைய பன்முக ஆளுமை கொண்ட மங்களம்பாள் பற்றிய விவரங்கள் இன்னும் முழுமையாக அறியப்படவில்லை. அவரது எழுத்துக்கள் யாவும் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டால் அவரது கருத்துக்களின் பரப்பைத் தெளிவாக அறிய முடியும். இவ்வாறு நவீன இந்து சமய சீர்திருத்த இயக்க மறுமலர்ச்சியில் பல்வேறு செயற்பாடுகளில் மங்களம்பாள் ஈடுபாடு கொண்டவராக விளங்கியதிலிருந்து நவீன சீர்திருத்தவாதிகளது தொடர்ச்சியான செயற்பாடாக இவை அமைந்தன எனக் கூறினால் மிகையில்லை. தொகுத்து நோக்கும்போது இந்தியாவிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட நவீன இந்து சமய சீர்திருத்த இயக்கங்களின் அளப்பரிய செயற்பாடுகளின் பயனாக இந்தியாவில் வடநாட்டிலும் தென்னாட்டிலும் மட்டுமன்றி இந்தியாவிற்கு அண்மையிலுள்ள இலங்கையிலும் வாழ்ந்த பெண்கள் மத்தியிலும் பாரிய சமூக மாற்றமும் முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டதை நாம் அறிய முடிகிறது. இதற்குப் பிரதான காரணம் கல்வியாகும். இக் கல்வியின் மூலம் மங்களம்பாள் என்ற தனி பெண் ஆளுமை இந்து சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு முன்னோடியாக அமைந்தது.

இரத்தினா மா நவரத்தினம்

இரத்தினா அம்மையார் அவர்கள், யாழ்ப்பாணத்தில் செல்லையா தம்பதியரின் மகளாக 1980 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இளமைக் கல்வியை பிறெசிடன்சிக் கல்லூரியிற் பெற்று இளம் கலைமாணி சிறப்புப்பட்டம் பெற்றவர். 1933 ஆம் ஆண்டு முதல் 10 வருடங்களாக இராமநாதன் கல்லூரி அதிபராகவும் அமர்ந்து பெண்களது கல்வி, ஆன்மீக நலம் இவற்றினை உருவாக்கப் பெரிதும் பாடுபட்டவர்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்து முது கலைமாணி பட்டத்திற்காகச் சமர்ப்பித்த ஆய்வேடு A New Approach To Thiruvasham எனும் தலைப்பில் அப்பல்கலைக்கழகத்தால் 1951 இலும் 1971 இலுமாக இருமுறை பதிப்பித்து வெளியிடப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்த இலக்கியப் படைப்பாகும்.¹³ சிறுவயதிலிருந்தே சமய வாழ்விலும் ஆன்மீக சிந்தனையிலும் ஈடுபாடு கொண்ட காரணத்தால் யோகர் சுவாமிகளின் அன்புக்குரிய பத்தையாகும் பேறு பெற்றார். சுவாமிகளது அன்பான செல்வாக்கிற்கும், ஆசீர்வாதத்திற்கும் உட்பட்டிருந்தமையால் சைவசித்தாந்த இலக்கியங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலும் உண்டானது. அவரது சமய ஆன்மீகப் பணிகளுக்கு பெரிதும் உந்துசக்தியாக விளங்கியவர் அவரது கணவர் திரு. நவரத்தினமும், யோகர்சுவாமிகளுமே ஆவர். சுவாமிகள் அம்மையாரை மா என்றே அழைப்பார்.¹⁴ மா என்றால் தலைவி, இலட்சுமி, தாய், பெருந்தேவி, நிழல், அழகு, கற்பகத்தாய் எனப் பொருள் விளக்கிய சுவாமிகள் அதன் பொருள் அறிந்து நடக்கவேணும் எனவும் பணித்தார். அதனால் அவர் இரத்தின மா நவரத்தினம் எனப் போற்றப்பட்டார்.

அம்மையாரது எழுத்துக்கள் மூன்று பெரும் கருப்பொருள் அமைப்பைக் கொண்டவை ஒன்று யோக சுவாமிகளின் விளக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சைவசித்தாந்தமாகவும், சைவ சமயத்தின் அறுவகைச் சமயநெறிகளில் குறிப்பாக முருகன், விநாயகர், சக்தி எனும் கடவுளர் மீது கொண்ட பக்தியினால் எழுதப்பட்ட தனித் தெய்வ ஆன்மீக சிந்தனைகள் என்பன இரண்டாம் பகுதிப் பொருளாகவும் மூன்றாவது கருப்பொருளானது திருவாசகம், பெரியபுரணம் இவற்றிலே காணப்படும் நூட்பமான சைவசித்தாந்தம் பற்றிய சிந்தனைக்கருத்துக்களாகும். 1972 இல் அம்மையாரல் எழுதப்பட்ட Saint Yogar Suwamy and the testament truth என்ற நூல் அமெரிக்க ஹவாய் மாநிலத்திலுள்; வெயிலுவா தியானப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைமாணிப் பட்டப்படிப்புக்குரிய நூலாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஹவாய் சைவ சித்தாந்த ஆதின குரு சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் நூலைப் பெரிதும் பாராட்டியுள்ளார். Station (1979) என்ற நூலும் சிவயோகாமிர்தம் என்ற நூலும் மேற்குல மக்களுக்கு சைவசித்தாந்த சிறப்பினை எடுத்துரைக்கும் வெற்றி வாய்ந்தனவாகும். சிவயோகாமிர்த நூலின் பதிப்புரையில் "ஆறுதல், நிம்மதி, மற்றும் தன்னை அறிந்தோரால் மட்டுமே கறப்பிக்கக் கூடிய அறிவுச் செல்வத்தை மிகவும் அவசியமாகத் தேவைப்பட்டு இந்த உலகிற்கு பொழுதைப் பாராது, சுயநலம் இல்லாது, இந்த ஞானப்பரிசை இரத்தின மா நவரத்தினம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவருக்கு உலகம் நன்றி கூறுகிறது"¹⁵ எனக் குருதேவர் சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் விதந்து எழுதியிருப்பது. ஈழத்துச் சைவப்பண்பாட்டில் நாட்டம் கொண்ட பெண்கள் அனைவரையும் பெருமிதம் கொள்ளச்செய்வதாகும்.

அம்மையாரின் kartikeya - the Divine child, The testament of wisdom, Aum ganesha - the peace of god, The call of maha sakthi - matha Devine என்னும் நூல்கள் இந்திய அறிஞராலும் புகழ்ந்து பேசப்பட்டவையாகும். இவை பற்றித் திருக்குறள் அறிஞர் பி.நடராஜன் கூறும்போது திருமதி இரத்தினா நவரத்தினம் அவர்களின் ஆன்மீக விருத்தியானதொரு ஆன்மா, அவரது பேனாமுனையிலிருந்து வரும் எதுவும் விடாமுயற்சி மிக்க வித்துவத்துடன் கூடிய பக்தியும். தியானத்திலும் அழந்த தெய்வ

பக்தியிலும் தோய்ந்துள்ளது. அவரது நடை எளிமையானது. விளக்கம் மிக மேன்மை தருவது, ஆன்மாவை மனதை நகர்த்துகிறது என்று குறிப்பிட்டதை விட அம்மையாரின் ஆன்மீகப் பணி, தொண்டு நலம் பற்றி நாம் அதிகம் சொல்விடமுடியாது. அம்மையாரின் நூலாக்கங்களில் நான்கு பாரதீய வித்தியா பவன - பம்பாய் எனும் நிறுவனத்தாற் பிரசுரிக்கப்படும் வெற்றி வாய்ந்தனவாகவும் விளங்கின. கல்வி, கலாசார அமைப்புகளில் ஊக்கமுடன் பங்குபற்றி கொழும்பு சைவ மங்கையர் கழக சபையின் தலைவராகவும் பணியாற்றினார்.¹⁶

யாழ்ப்பாணம் சைவபரிபாலன சபையின் இந்து சாதனப் பத்திரிகை அம்மையாரின் மேதகு மாண்பினை எழுதும்போது சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை விளக்குவதில் தன்னிகரற்ற ஞானச்சுடராக விளங்கி, தனது ஆங்கில எழுத்தாற்றலைப் பயன்படுத்தி, சைவசித்தாந்தத்தையும், சைவத் தமிழ் இலக்கியங்களில் புதைந்து கிடக்கும் ஆழமான கருத்துக்களையும் உலகெங்கும் பரப்பியவரும், பங்காற்றியவரும் தலை சிறந்த தமிழ், ஆங்கிலப் பேச்சாளராக வித்தியாதரிசியாகவும் விளங்கிய ஈழத்து சைவமங்கையர் குலதிலகம் திருமதி. இரத்தினா மா நவரத்தினம் அம்மையார் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்தே யாழ்ப்பாணப் பெண்கள் இந்தியாவிற்கு வெளியே ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் பிரபல்யம் அடையும் அளவிற்குத் தகுதியும் திறமையும் பெற்றிருந்தார். யாழ்ப்பாண இந்துப்பெண்கள் பரந்துப்பட்டு தமது பணிகளை ஆற்ற முடியும் என்பதற்கு அடித்தளமாக இருந்தவை கல்வி எனலாம்.

பத்மாசனி இராஜேந்திரம்

பண்பாடு என்பது பயிற்சி, பட்டறிவு, பழக்கம், மரபு இவற்றின் தொகுப்பாகும்.¹⁷ பண்பாடு ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் கூட்டம் தனது சமூக வரலாற்று வளர்ச்சியின் அடியாகத் தோற்றுவித்துக் கொண்ட சமய நடைமுறைகள், ஆன்மீக சிந்தனைகள் உலகியல் பெறுமானங்கள் என்பவற்றின் தொகுதியாகவும் அறிஞர் விளக்குவர். தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி உற்பத்தி, உறவுகள், கல்வி, விஞ்ஞானம், இலக்கியம், நுண்கலைகள், நம்பிக்கைகள், யாவுமே பண்பாட்டு விருத்தியில் முக்கியமான பங்கு வகிக்கின்றன. காலம் செல்லச் செல்ல அறிவுவிருத்தியின் வளர்ச்சி வேகம் ஐரோப்பியர் வருகை, ஆங்கிலக்கல்வி வளர்ச்சி என்பவற்றாலும் ஈழத்து பெண்களிடம் கற்றலில் உள்ள ஆர்வமும் மேலோங்கியது. தொடர்ந்து லீலாவதி அம்மையார் வருகையுடன் சைவப்பெண்களுக்கென தனிக்கல்லூரிகள், பயிற்சிக் கலாசாலைகள் என்பனவற்றின் தோற்றம், கல்வி அறிவு பெற்றபெண்கள் தொகை என்பன அதிகரித்தன. கல்வியுடன் முன்னாளில் சமயப்பண்பாடும் ஆன்மீக விழுமியமும் இணைத்துக் கொடுக்கப்பட்டதால் கல்வியின் முடிவு ஒழுக்கமே எனும் கோட்பாட்டினைப் பேணுபவர்களாகவே பெரும்பாலான சைவப்பெண்கள் விளங்கினர். சமையலறையுடன் நின்றுவிடாது கல்வி பெற்ற பெண்கள் சமய மேம்பாடுகளையும் பேணிக்காப்பதில் பெரும்பங்கு வகித்துள்ளனர். இவர்களில் பத்மாசனி இராஜேந்திரம் குறிப்பிடத்தக்க பெண்மணியாவார். இவர் வடமராட்சிப் பிரதேசத்தில் புலோலி எனும் கிராமத்திலே கல்வியறிவும், சைவப்பண்பாடும் மிக்க

குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்து தமிழகம் வரை தனது புகழை ஏற்படுத்திய கல்வியாளராகவும், பக்தி நெறிக்காப்பாளராகவும் விளங்கினார்.

பத்மாசனி அம்மையாரின் தாயின் உடன்பிறப்புக்கள் புகழ் பூத்த கல்வியாளர்களாக விளங்கினர். அம்மையாரின் சிறிய தாயார் நாகமுத்து வேலாயுதம்பிள்ளை என்பாரைத் திருமணம் செய்து கொண்டவர். அன்னார் சிறந்த கொடை வள்ளலாகவும் திகழ்ந்தவர். இவரே நெல்லியடி வேலாயுதம் மகாவித்தியாலயத்தின் ஸ்தாபகரும் ஆவார். பத்மாசனி அம்மையாரின் இன்னொரு சிறிய தாயார் பார்வதி என்பவர் திருமணமாகாதவர். இவர் தனது சகோதரி தங்கம்மாவின் குழந்தைகளான பத்மாசனி போன்றவர்களுக்கும் தாயாக விளங்கினார். பத்மாசனி அவர்கள் சிறிய தாயாரின் அரவணைப்பிலே வளர்ந்து அவரிடம் பெற்றுக் கொண்ட கல்வியறிவும் அதிகமாகும். அவர்களது குடும்பம் புலோலியூர் பசுபதீஸ்வரரிடம் மாறாத பேரன்பு கொண்ட குடும்பமாகும். பத்மாசனியின் தாயாரான தங்கம்மா என்பவரின் மருமகள் ம.க.வேற்பிள்ளை எனும் புகழ்பெற்ற உரையாசிரியரைத் திருமணம் செய்து கொண்டவர். மேலும் பத்மாசனி அம்மையாரின் மைத்துனரே சைவப்பெரியார். ச. சிவபாதசந்தரனார் ஆவார். இத்தகைய குடும்பப் பாரம்பரியமும் கல்வியறிவும், பண்பாடும் சார்ந்த உறவுகளிடையே வளர்ந்த செல்வி பத்மாசனி குலவித்தை கல்லாமல் வரும் என்பதற்கு ஏற்பக் கல்வியில் சிறந்த புலமையாளராக விளங்கினார்.

செல்வி பத்மாசனியும் அவரது நண்பி பாலாம்பிகையும் சிறிய தாயார் பார்வதியின் அரவணைப்பில் வளர்ந்து தமிழ், வடமொழி இரண்டிலும் புலமைபெற்று, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதர் ஆனார்கள். சிறு வயதிலேயே கவித்துவம்மிக்க பத்மாசனி அவர்கள் தமது 22ஆவது வயதிலே புலோலியூர் பசுபதீஸ்வரர் தமக்குப் பொழிந்த திருவருளைப் போற்றி பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி என்ற நூலைப்பாடிய திறமையுள்ளவர். மதுரை தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதையான பத்மாசனி அம்மா இயற்றிய புலோலியூர் பசுபதீஸ்வரர் பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி என்ற நூலின் முற்பதிப்பு 1925 ஆம் ஆண்டு வெளி வந்தது. இவ்வந்தாதி நூலிலே நூலாசிரியர் பற்றிய சில வரலாற்றுக் குறிப்புக்களையும், பசுபதீஸ்வரர் கோயிலின் வரலாற்றுச் செய்திகளையும், தகவல்களையும் ஓரளவு கண்டு கொள்ளலாம். இறைவனின் அருட்சிறப்புக்களைப் பாடும் போது அன்னாரது நூலறிவு பாடல்களில் நன்கு வெளிப்படுகின்றது. நாயன்மார் வரலாறுகளும், புராணக்கதைகளும் ஆங்காங்கு பிரதிபலிக்கும் போது, ஆசிரியர் இவற்றிலே நன்கு பயிற்சியுடையவர் எனத் தெரிகின்றது. இதற்குச் சான்றாக,

முதலைக் குறுமிடர் தீர்த்த.....¹⁸

கூற்றுதைத்து மார்க்கண்டர்க்கு அருளும்.....¹⁹

உடையாய் புலித்தோல் உடையானே.....²⁰

ஒரு தனியன்பன் செருப்பினால் உதைக்க.....²¹

எனவரும் பாடலடிகள் இறைவழிபாட்டினால் துயரம் தீர்த்துக் கொண்ட அடியவர்களை நினைவூட்டுவதோடு பக்தியினால் நலம் பெறுதல் என்ற பண்பினையும் விளக்குவதாக அமைந்துள்ளன.

இந்நூலின் தனிச்சிறப்பையும், கனதி பற்றியும் மனோன்மணி சண்முகதாஸ் பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். "இறைவனின் தன்மைகளையும் வழிபாட்டின் பெறுபேறுகளையும் பதிக அமைப்பிலே முதலிற்பாடிய காரைக்கால் அம்மையார் வழிச்சென்று உலகத்தார் பயன்பெறத் தானும் தொண்டாற்ற எண்ணியுள்ளார்"²² என்ற வரிகளை கண்ணுற்றபோது, யாழ்ப்பாணத்திலும் புலவர் பண்டிதர் வரிசையில், பெண்களும் புலமையாளர்களாக வாழ்ந்துவந்ததுடன் ஏனைய சைவப் பெண்களுக்கு வழிகாட்டிச் செல்லும் பெரும் பணியினையும் மேற்கொண்டிருந்தமை புலனாகின்றது. ஈழத்திலே பெண்பாற் புலவராக அவரை இன்னும் கணிக்கும் நிலை உருவாகவில்லை. இறை வழிபாட்டைப் பேணி உணர்த்திய அவரது பணியை எல்லோரும் அறியச்செய்ய வேண்டும்.²³ என்ற தனது ஆதங்கத்தையும் திருமதி மனோன்மணி அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளமையானது பெண்கல்வி மேம்பாடு அடைந்த காலத்திலும் அறிஞர்கள் இத்தகையோரை அடையாளம் காணாது இருப்பது கல்விச் சமூகத்தின் அறிவுக் குறைபாட்டினை சுட்டிக்காட்டுவதாகவும் கொள்ளலாம். இத்தகைய குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்யுமுகமாக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெண்களின் கல்விப்பணி, ஆன்மீகப்பணி, சமயப்பணி, கலாசாரப்பணி முதலியவற்றை இவ் ஆய்வில் ஆராயப்படுகிறது.

மரபுவழிக் கல்வியில் புலமைபெற்ற பெண் பரம்பரையையும் முதன் முறையாக வடமராட்சிப் பகுதியில் காணமுடிகின்றது. பாரம்பரியக் கல்வி வழிவந்து முதன்முறையாக மதுரை தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதர் பரீட்சையில் இரு பெண்கள் சித்தியடையக் காரணமான பார்வதி அம்மையார் பற்றிய குறிப்பானது "சிவலிங்கராஜா குறிப்பிடும் இரு பண்டிதர்களும் பத்மாசனியும் பாலாம்பிகையும் ஆவார்கள்" என்பதனை அ.சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் ஆவணப்படுத்தியுள்ளதிலிருந்து அறியமுடியும். சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் சைவப்பெரியார் சிவபாதசுந்தரனார் நினைவு மலரில் கூறும்போது "பார்வதி அம்மையாரைப் பாறாச்சி என வழங்குவது வழக்கம். வான்மீகத்தை சமஸ்கிருத்தில் வாசித்து விளக்கம் செய்யும் திறனும் அந்த அம்மையாரிடம் இருந்தது. குறித்த குடும்பத்தில் இரு பெண் பிள்ளைகளை மிக இளம் பருவத்தில் மதுரை பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தி எய்த வைத்தவர் பார்வதி அம்மையார். தொல்காப்பிய இலக்கணம், இலக்கியங்களை கதை சொல்லுவது போலக் கற்பித்துவிடுவார் என்று கேள்வி.²⁴ எனவரும் பகுதியில் இரு பண்டிதைகளின் பெயர் குறிப்பிடாவிட்டாலும் அவர்கள் பத்மாசனியும் பாலாம்பிக்கையும் என்பது அ.சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களது குறிப்பில் இருந்து முன்னரே அறியப்பட்டது என்பது புலப்படும். இவ்வாறாக பத்மாசனி அம்மையாரின் பக்திநெறி மேம்பாடு, ஆலய வழிபாட்டு மரபுகளைத் தொடர்ந்தும் அக்கால சமூகம் பேணி நடக்குமாறு தூண்டுவதாக அவரது பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி வழி காட்டியுள்ளது. வழிபாடு திருக்கோயிற் சிறப்பு, இறை நம்பிக்கை என்பன தளர்ந்துவிடுமோ என அஞ்சும் காலத்தில்

அவற்றைப்பற்றி வாழ்ந்து காட்டி தொடர்ந்து பேணுவதற்குரிய பயிற்சிகள் இன்றைய சிறுவர்களுக்கும் பள்ளி மாணவர்களுக்கும் அவற்றை வழங்குவது இன்றியமையாத தேவையாகும். வழிபாட்டுமரபிற் சைவவாழ்வியலை ஒழுங்குபடுத்தி, இளைய தலைமுறையினர் வாழ்வழிவகுத்த பெண்களில் பத்மாசனி இராஜேந்திரம் அவர்களின் பணி குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

தம்பு வேதநாயகி

சைவத்துறை, தமிழ்த்துறை ஆகிய இரு துறைகளும் நன்கு வளர்ச்சியுற்ற பிரதேசம் வேலனைத்தீவு. கல்விவளம், செல்வவளம் பொருந்திய வேலணையின் தம்பு உபாத்தியாரின் புத்திரியான செல்வி வேதநாயகி அவர்கள் 1912ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். வித்துவான் சுப்பையாபிள்ளை வேலனைக்கு வந்து வசித்துப் பாடம் சொல்லி வைக்க 14 வயதில் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பரீட்சைக்குத் தேற்றிச் சிறப்புடன் சித்தியடைந்தார். தீவகத்தில் பெண்பாலாரில் முதலாவது மதுரைப்பண்டிதை என்ற சிறப்பும் இவருக்கும் உண்டு. இவருடைய பரந்த வாசிப்பு அவருடைய எழுத்திலும் சிந்தனையிலும் விஸ்தாரமான பரிமாணத்தை அளித்தது. 1941க்குப் பின்னர் சிந்தனையிலும் விஸ்தாரமான பரிமாணத்தை அளித்தது. அக் காலத்தில் படித்த பெண்கள் மிகக் குறைவு அதனால் இந்து சாதனம், ஈழகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு கட்டுரைகள் எழுதினார். ஆரம்பத்தில் மரபுவழி வர்ணனைகள், பெண்களைப் பற்றிய வர்ணனைகளை எழுதியதாக அறிகின்றோம். காரைநகர் மணிவாசக மன்றம் பல தசாப்தங்களாக மார்கழி தோறும் பெருவிழா எடுத்தது. காரைநகர் ஈழத்துச் சிதம்பர புராணம் பாடிய சோமசுந்தரப்புவர் மகன் இளமுருகனார் நூல் வெளிந்த காலம். இலங்கை எங்கும் புகழ் பெற்ற திருவாசகப் பெருவிழாவுடன் ஆண்டு மலர்களும் வெளிவந்தன. அந்த மலர்களில் பெரும்பாலும் வேதநாயகியின் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றன.²⁵ அம்மலர்களின் ஆசிரியர் வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் ஆவார்.

வேதநாயகி அவர்கள் உரையரங்குகளிற் பங்கு பற்றுவது குறைவாக இருந்தபொழுதிலும் எழுத்துலகில் மிகவும் பிரகாசித்தார். "ஈழம் தந்த சேகரி" என்ற சிறப்புக்கு உரியவர். பெண்களுக்குச் சமுதாயத்தில் சமவாய்ப்பு இல்லை என்ற மனச்சலிப்பும் பண்டிதை அவர்களுக்கு இருந்தது. 1938 இல் வெளிவந்த ஈழகேசரி ஆண்டு மலரில் "பெண் மக்கள் விலங்கு" என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய கட்டுரை இடம்பெற்றது. அம்மையார் அவர்கள் அக்கட்டுரை மூலம் தமது கருத்தை நன்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

நம் ஆண்மக்கள் கல்வியையும் அரசியலையும் ஏன் சமயத்தையும் தான் தம்மிடமே வைத்துக்கொண்டு நம்மைத் தாழ்த்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அதன் மேலும் பெண்களால் இவையெல்லாம் ஆகாது என்று கூறுகின்றார்கள். பிறநாட்டுப் பெண்களுக்கு ஒவ்வொரு துறையிலும் நாம் தலைகுனிந்து நிற்கின்றோம் அவர்கள் தம் ஆண்மக்களுக்கு எவ்வழியிலும் பின்னிற்றதில்லை. நம் முன்னோராய் பெண்கள் அறிவிலும், தவத்திலும், அரசியலிலும்,

சுதந்திரத்திலும் உயர்வுடைய ஆண்களுக்குச் சிறிதும் தாழாத இடத்திலே இருந்தனர். நம்முடைய நிலை எது?

சீதன வழக்கத்தாலே பெற்றோர் தம் குழந்தைகளைப் பாவைகளாக வைத்திருந்து நகைகளைப் பூட்டிப் பொருளை அவர்கள் தலையிலே சுமத்திக் கணவன் வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். படித்த ஆண்களே ஆடம்பரமாய் வாழ்வோ கடன்களைத் தீர்க்கவோ வேண்டிய பொருளோடு தமது எளிய தேவைகளை நிறைவேற்ற ஒரு மீளா அடிமையுங் கிடைக்கின்றதே என்பதால் மேலான தகுதியுள்ள பெண்களைப் புறக்கணிக்கின்றார்கள். அதனால் சீதனமுள்ள பெண்களது வாழ்வுங் கெடுகிறது.

சமுதாயத்திலே பெண்களது நிலை எவ்வாறு இருக்கின்றது என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாக எடுத்துக்காட்டுகிறார். இன்று பெண்ணியம் பேசுகிறவர்கள் பழமையின் வேர்களை அறியாது, மேனாட்டு நாகரிகத்தில் மூழ்கி, ஆணுடன் ஒத்துச் செல்லும் உபாயமறியாது மேடையில் முழுங்குவதும், பிற நாட்டுப் பணத்தைக் கொண்டு, சஞ்சிகை நடத்துவதுமே பிழைப்பாக இருக்கிறார்கள். குடும்பத்தைப்பிரித்து விவாகரத்துச் செய்ய சட்ட உதவி வழங்குவர். பிரிந்த குடும்பத்தில் தவிக்கும் பெண்ணுக்கோ பிள்ளைகளுக்கோ ஏதும் செய்யார். இவர்கள் பிறப்பதற்கு முன் ஒரு பழையனவற்றைப் பேணும் குடும்பத்தில் பிறந்தும், இவ்வளவு காத்திரமான கருத்துக்களை முன் வைத்த அம்மையாரை பாராட்டவேண்டும். அவர் ஆண் அடிமைத் தனத்தின் கொடுமையை உணர்ந்தே இப்படி எழுதினார். இவ்வாறு இவர் கல்விப்பணியை கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் போன்றவை ஊடாக மக்கள் சமுதாயத்திற்கு எடுத்துச் சென்றார்.²⁶

தீவகத்தைச் சேர்ந்த வறிய பிள்ளைகள் உயர்கல்வியைப் பெறும் பொருட்டு யாழ்நகரை அணுக வேண்டிய ஒரு நிலையும் ஏற்பட்டது. திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலை கைகொடுத்து உதவியது. திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை வளாகம், சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் இருதய ஸ்தானம் சைவாசிரிய கலாசாலை எனலாம். இங்கு பயிற்சி பெற்ற சைவ ஆசிரியர்கள் இலங்கை முழுவதிலும் பரவலாக நியமனம் பெற்றுச் சைவத்தையும் தமிழையும் நன்கு வளர்த்துப் பிரகாசித்தார்கள். அவர்களில் ஒருவராக பண்டிதை வேதநாயகியும் தனது பணியை சிறப்பாக ஆற்றி வந்தார். சமய இலக்கியத்துறையில் ஆழ்ந்த புலமையுடையவரான வேலணையூர் பண்டிதை தம்பு வேதநாயகி அவர்கள் யாழ் மண்ணின் கல்வி வளர்ச்சிக்குச் சேவையாற்றியவர். அவரது கல்விப்பணியை உலகு ஒரு போதும் மறவாது.

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

யாழ்ப்பாண சைவத்தமிழ்ப் பண்பாடு தொன்மையானதும் தனித்துவமானதுமாகும். இப்பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்தோர் அநேகர். ஆங்கிலயே ஆட்சியின் விளைவாக ஏற்பட்ட கல்வி வளர்ச்சி, சமூக மாற்றம், சிந்தனை மாற்றம் என்பன இருபதாம் நூற்றாண்டில் புதிய அத்தியாயங்களை திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறான மாற்றங்கள், பெண்கள் பற்றி இருந்த கருதியலில் பாரிய செல்வாக்கு செலுத்தத் தொடங்கின. பெண்கல்வி, பெண் வேலைக்கு செல்லுதல் போன்றவற்றைச் சாத்தியமாக்கின. இக்கால கட்டத்தில் பிறந்து கல்வி கற்று ஆசிரியராகிப் பல பணிகள் புரிந்தவரே தெய்வத் திருமகள் - கலாநிதி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி ஆவார். இவர் தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் தேவஸ்தானத்தை மையப் புள்ளியாகத் தகவமைத்துக் கொண்டு, பல தளங்களில் பல்வேறுப் பட்ட பணிகளைப்புரிந்த, இலங்கையின் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, சைவத்தமிழ்ப் பெண்மணியாகத் திகழ்கின்றார்.²⁷ அம்மையார் பேச்சாற்றல், சிறந்த முகாமைத்துவத்திறன், கலை இலக்கிய ஆளுமை, அஞ்சாமையும் அர்ப்பணிப்பும் நிறைந்த சேவை மனப்பாங்கு என்பவற்றை கொண்டவராவார்.

இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் தெல்லிப்பழையில் 1925 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் ஏழாம் நாள் பிறந்தார். இவர் மல்லாகத்தில் அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலை, விசாலாட்சி வித்தியாசாலை, அளவெட்டி சதானந்த வித்தியாசாலை என்பவற்றில் தொடக்கக் கல்வியைக் கற்றார். பின்னர் சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரிலே இடை நிலைக்கல்வியைப் பயின்று 1941 முதல் 1944 வரை இராமநாதன் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றார். ஆரிய திராவிட பாசாபிவிருத்திச் சங்கம் நடத்திய "பண்டிதர்" தேர்விலும் சைவ சித்தாந்த சமாஜம் நடத்திய "சைவப்புலவர்" தேர்விலும் வெற்றி பெற்றார்.²⁸ பண்டிதையாகவும் சைவப்புலவராகவும் விளங்கிய சிவத்தமிழ்ச் செல்வி 1946 முதல் மட்டக்களப்பு சென்ற சிசிலியா ஆங்கிலப் பாடசாலையிலும் 1949 முதல் கொழும்பு பாத்திமா பெண்கள் பாடசாலையிலும் பின்பு அளவெட்டி சதானந்த வித்தியாலயத்திலும் 1964 முதல் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியிலும் ஆசிரியப் பணி செய்துள்ளார். சாதி மத பேதமின்றி சேவை மனப்பான்மையுடனும் கடமையுணர்வுடனும் கற்பிக்கும் கல்வி என்றும் பலன் தரக்கூடியது²⁹ என்பதனை ஆதாரப்படுத்தி வாழ்ந்தவர் அம்மையார் என்பதில் மிகையில்லை. இக்காலகட்டங்களில் ஏற்பட்ட அனுபவம்தான் அம்மையாரைப் பொது வாழ்விற்கு உந்தித்தள்ளிற்று. கிறிஸ்தவ அருட்சகோதரிகளின் தியாகம், நேரம் தவறா இயல்பு, அருட்பணி என்பனவும் இஸ்ஸாமியப் பெண்களின் கலாசார உணர்வு என்பன அம்மையாரைக் கவர்ந்தன. அதே வேளை சமூகத்தின் பெண்களின் நிலை பற்றிய தெளிவும் ஏற்பட்டது. இனம், மொழி, சமயம், ஜாதி என்பவற்றிக்கு அப்பால் பெண்கள் கல்வி, அரசியல், பொருளாதாரம், கலை என யாவற்றிலும் வரவேண்டும். அதே வேளை தத்தம் இனம், மொழி, சமயப்பாரம்பரியங்களை, பண்பாடுகளைப் பேண வேண்டும் என்றுங் கருதினார்.

இலங்கையில் சைவத்தமிழ்ப்பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் சைவப் பெண்கள் பலரும் அவ்வவ்போது ஈடுபாடு காட்டி வந்துள்ளபோதும், சைவசமய சமூகப்பணிகளால் சைவப்பண்பாட்டை யாழ்ப்பாணத்தில் நிலை நிறுத்த அரும்பாடு பட்ட முதன்மையான கணிப்பினைப் பெறும் சைவத்தமிழ்ப் பெண்ணாக, அன்னை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்ட சிறப்புக்குரியவராகத் திகழ்கின்றார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சைவப்பிரசங்கத்தின் தந்தையாக ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் விளங்குவது போன்று,

இருபதாம் நூற்றாண்டில் சைவச் சொற்பொழிவின் தாயாக அன்னை கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி விளங்குகின்றார்.

தமிழ்நாட்டுச் சொற்பொழிவுக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்த சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அவர்கள் ஈழத்தவர்கள் பெருமை பெறக்கூடிய வகையில் அங்கே தமது ஞானத்திறனை வெளிப்படுத்தினார். 1965ல் சிதம்பரத்தில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த சமாஜ வைரவிழாவில் மாணிக்கவாசகரின் ஞான உள்ளம் பற்றி ஆற்றிய உரை எல்லோரையும் கவர்ந்தது. 1966இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் "இளங்கோ போற்றிய பெருமை" பற்றிய இலக்கிய சொற்பொழிவைக் கேட்டின்புற்றவர்கள் பெரிதும் பாராட்டினார். 1973இல் திருவிடைமருதூரில் நடந்த திருமுறைக் கருத்தரங்கில், திருவாடுதுறை ஆதீனத்தின் அழைப்பின் பேரில் சென்ற இவர், மகளிர் மாநாட்டிற்குத் தலைமையேற்று நடத்தினார். இவ்வாறான மாநாடு ஒன்றில் தலைமை ஏற்ற முதலாவது ஈழத்துத் தமிழ்ப்பெண் என்ற பெருமை ஈட்டித்தந்தார். திருச்சி சாரதா மகளிர் மன்றத்திலும் இவரின் உரை இடம்பெற்றது. 1976 ல், கும்பகோணம் குடத்தைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம் ஏற்பாடு செய்திருந்த திருமுறை விழாவின் இரண்டாம் நாள் விழாவுக்கு தலைமை ஏற்று நடத்தினார். 1977ல், திருவிடை மருதூரில் நடைபெற்ற திருவாசக விழாவின் இவர் ஆற்றிய உரை பலரின் நெஞ்சை உருக்கியது. இவ்விழாவில் கலந்து கொண்ட எம்.ஜி.ஆர் அவர்களும் இவரின் உரைகேட்டு மகிழ்ந்தார். திருக்கோவிலூர் ஞானானந்தசுவாமிகள் ஜெயந்திப் பெருவிழாவிலும் சொற்பொழிவாற்றினார். 1978ல் சிவகங்கையில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த மகாநாட்டின் மாதர் மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கியுரை நிகழ்த்தினார். 1979ல், புதுக்கோட்டை அரசின் ஆதரவில், சாயி மாதா சிவபிரந்தாதேவி ஏற்பாடு செய்திருந்த உலகளாவிய இந்து மாநாட்டில் இவர் ஆற்றிய உரை இவரின் புகழை மேலும் உயர்த்தியது. 1979ல், புதுக்கோட்டை அரசின் ஆதரவில், சாயி மாதா சிவபிரந்தாதேவி ஏற்பாடு செய்திருந்த உலகளாவிய இந்து மாநாட்டில் இவர் ஆற்றிய உரை இவரின் புகழை மேலும் உயர்த்தியது. 1980ல், வட ஆற்காடு ஆரணியில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த சமாஜத்தின் மங்கையர் மாநாட்டில் தலைமையேற்று உரை நிகழ்த்த இவரையே அழைத்தனர். இவை தவிர, தமிழ்நாட்டில் சேலம், கோயம்புத்தூர், பொள்ளாச்சி, திருச்சி முதலிய இடங்களில் ஆற்றிய உரைகள் கல்விமாண்களிடம் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. தமிழ்நாடு மட்டுமின்றி தென்கிழக்காசிய நாடுகள், புலம்பெயர் மக்கள் வாழுகின்ற நாடுகளில் அம்மையார் சென்று சொற்பொழிவை நிகழ்த்திப் பாரட்டுப் பெற்றார்.

நாவலர் பெருமானுக்குப் பின் உயிர்த்துடிப்புள்ள சகாப்தத்தை உருவாக்கியவர் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி. அவரது சொற்பொழிவுப் பணி அறிவுத்திறனையும் புலமையினையும் வெளிப்படுத்தியது. சைவ இலக்கியம், சைவ சித்தாந்தம், சமய ஒழுக்கம் முதலாகப் பல விடயங்களை பற்றி இவர் யாழ்ப்பாணத்திலும், இலங்கையின் பல இடங்களிலும் மற்றும் இந்தியா, மலேசியா, சீங்கப்பூர், லண்டன் போன்ற பிரதேசங்களிலும் சொற்பொழிவாற்றினார். அவரது இப்பணிகளை பலரும் போற்றிக் கௌரவித்தனர். அவருக்கு வழங்கப்பட்ட சில பட்டங்களின் விபரம் பின்வருமாறு

பட்டம் வழங்கிய நிறுவனங்கள்

ஆண்டு

பெற்ற பட்டம்

1. மதுரை ஆதினம்	1966	செஞ்சொற்செம்மணி
2. காரைநகர் மணிவாசகர் சபை	1970	சிவத்தமிழ்ச் செல்வி
3. காஞ்சி மெய்கண்டார் ஆதீனம்	1971	சித்தாந்த ஞானகரம்
4. தமிழ்நாடு இரோஜஸ்வரி பீடாதிபதி	1972	சைவதரிசனி
5. சிலாங்கூர் இலங்கைச் சைவ சங்கம்	1972	திருவாசகக் கொண்டல்
6. வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் தேவஸ்தானம்	1973	திருமறைச் செல்வி
7. ஈழத்துச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்	1974	சிவமயச் செல்வி
8. அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம்	1974	சிவஞான வித்தகர்
9. தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்	1974	துர்க்காதூரந்தர
10. மாதகல் நுணசை முருகமூர்த்தி தேவஸ்தானம்	1978	செஞ்சொற் கொண்டல்
11. இணுவில் பாராஜசேகரப் பிள்ளையார் தேவஸ்தானம்	1983	திருமொழி அரசி
12. இலங்கை அரசு	1991	கலாதூரி
13. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்	1998	கலாநிதி
14. ஹவாய் சைவ ஆதீனம்	2007	உலக ஆன்மீக மறுமலர்ச்சியாளர்

எனும் பட்டங்களையும் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். இவ்வாறு அவர் பெற்றுக்கொண்ட கௌரவப்பட்டங்களில் குறிப்பிடுவது இவரது அறிவுப் புலமையையும் இணையில்லாச் செயலாற்றலின் சிறப்பையும் அறிந்து கொள்ள உதவும்.

சைவத் தமிழ்த் தொண்டென்பது அவரது உயிருடன் கலந்த உணர்வாக விளங்கியது. சைவத்தொண்டுக்கான ஊக்கத்தை ஏற்படுத்துமாறு. சைவத்தொண்டுக்கான ஊக்கத்தை ஏற்படுத்துமாறு தமிழகத்திலிருந்து வந்த அழைப்புக்களை ஏற்று 1965 இல் ஆரம்பமாகிய தமிழக விஜயமும் சொற்பொழிவுகளும் 1982 வரை ஒன்றரை தசாப்தகாலமாக நடைபெற்றன. காந்தியடிகள் 1972 நவம்பரில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு விஜயம் செய்திருந்த போது சுன்னாகம் இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரிக்கு சென்றிருந்தார். அவ்வேளையில் கல்லூரி வெளியிட்டிருந்த இதழ்களைப் பார்த்துவிட்டு "ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஒவ்வொரு இந்தியப் பெண்ணும் விவாகம் செய்து கொள்வதற்காகவே பிறக்கிறாள் என எண்ணுவது சரியில்லை. வயது வந்த பெண் 22 முதல் 25 வரை நிரம்பிய பெண்கள் கலியாணம் செய்து கொள்வதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. இதை நானறிவேன். ஒரு பெண்ணினுடைய பெயரையாவது குறிப்பிட்டு சேவை செய்வதற்கென்றே அவள் தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணஞ் செய்திருக்கிறாள். என்ற குறிப்பை உங்கள் பள்ளிக்கூடப் பத்திரிகையில் நான் காண இயலவில்லை." என்று புன்முறுவலுடன் கூறினாராம் காந்தியடிகள். ஆனால் அவர் கூறி கால் நூற்றாண்டு முடிவதற்குள் அப்படி ஒரு பெண் சமய சமூக சேவைக்கெனத் தமது வாழ்க்கை முழுவதையுமே அர்ப்பணித்துவிட்டு சேவையிலே தங்கம்மா என்ற உருவில் மூழ்கினார் என்பதைக் காந்தியடிகள் அறிந்திருக்க முடியாது.³⁰ என பத்மா சோமகாந்தன் கூறிய கருத்து இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1962 ஆம் ஆண்டு தெல்லிப்பழை துர்க்கையம்மன் ஆலயத் திருப்பணிச் சபையில் பொருளாளராக இருந்து புதிய கட்டிடம், உள்வீதி என்பன உருவாக்கப்பட்டு 1965 இல் குடமுழுக்கு செய்யப்பட்டது. அங்கு திருமுறைமடம், பிரகாரக் கோயில்கள், கொடிமரம்,

சித்திரத்தேர், இராஜகோபுரம், திருக்குளம், கலியாண மண்டபம், அடியார்கள் விடுதி, அன்னதான மடம், அலுவலகம், அர்ச்சகர் இல்லம், கோசாலை, நந்தவனம், குருகுலம், தவில் நாதஸ்வர வகுப்பு, நூலகம், நடன வகுப்பு, வாலிபர் மன்றம், மகளிர் தொண்டர் சபை முதலியவை அமைக்கப் பெற்று தூர்க்காபுரமாயிற்று.³¹ இவ்வகையிலே ஆலயங்கள் சமுதாய மையம் என்பதை நடைமுறையில் காட்டியவர் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அம்மையார் அவர்களே. மேலும், திக்கற்ற பெண்களுக்கு மகளிர் தூர்க்காபுரம் இல்லம், கதியற்ற சிறுமிகளுக்கு இலவச உணவு, உடை, கல்வி வசதிகளுடன் அமைந்த சிறுமிகள் பராமரிப்பு இல்லம், முதிய மகளிர் பராமரிப்பு இல்லம், அகதிகள் பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கு நிதி உதவி, சுனாமி அனர்த்த நிதி உதவி, நல்லை ஆதீனம், இளங்கலைஞர் மன்றம் முதலிய அமைப்புக்களின் வளர்ச்சிக்கு நிதி உதவி, தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியில் சமயக் கல்வித் துறைக்கு புலமைப்பரிசல் திட்டம் மற்றும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிக மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காகப் புலமைப்பரிசில் நிதி என்பன போன்ற பல்வேறு செயற்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையாரின் தத்துவப்பணியாகிய சைவ சித்தாந்தத் தத்துவப் பணியினை இரண்டு தளங்களில் பகுத்து நோக்கலாம். "நடைமுறை வாழ்வியல் சார்ந்ததாய் சைவ சித்தாந்தத்தை வாழ்ந்து காட்டலும் வழிகாட்டலும், கோட்பாட்டியல் ரீதியான சைவ சித்தாந்த பரம்பலுக்கு உதவுதல், அம்மையாரின் சிறப்பு என்பதே "சமூகத்தோடு ஓட்ட ஓழுகல்" என்பதுதான். சமயம், தத்துவம் எதுவாயினும் கற்றவரும் மற்றவரும் விளங்க செவ்விய மொழியில் எடுத்துரைப்பதும் வாழ்ந்து காட்டுதலுமே அவரது தனித்துவமான பண்பாகும். அந்த வகையில் வாழ்வியல் தத்துவமான சைவசித்தாந்தத்தைத் தன் வாழ்வியலாக்கி அதன் பரவலாக்கத்திற்கும், புதிய பாய்ச்சலுக்கும் காரணமாகத் திகழ்ந்தார். நாவலர் விட்டுச் சென்ற பணிகளைத் தொடரும் பெண் மணியாக இவரை ஈழத்து சைவத் தமிழர்கள் போற்றினர். இதனை, "சைவசித்தாந்தத்தை மெய்யியலாய் பார்க்கும் பார்வையே இருந்து வருகிறது. ஆனால் அதனை வாழ்வியலாக வாழ்ந்து காட்டிய சைவப் பெண்மணியாகவும் சைவசித்தாந்தத்திற்கு பங்களிப்பு செய்த பெண் கல்வியாளராகவும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் சைவசித்தாந்தம் என்ற தனித்துறை புதிதாக உருவாக வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியதோடு இதற்கு நிதியுதவியும் வழங்கி ஊக்குவித்தார். அத்துடன் ஆறுமுகநாவலரின் வழித்தடத்தில் சைவ சித்தாந்தத்தை வளர்க்கவேண்டும் என்ற சிந்தனைக்கு செயல் வடிவம் கொடுத்த முக்கியமானவர்களுள் இவரும் ஒருவர்."³³ எனும் வேதநாதன் அவர்களின் கூற்று அம்மையாரின் சிறப்புக்களையும் மேன்மைகளையும் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

பெருந்திருவாட்டி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் சாதித்த புரட்சியின் முக்கியத்துவம் பற்றி கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் கூறிய கருத்து இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது. "யாழ்ப்பாணத்தின் இந்து மதப் பண்பாட்டின் அண்மைக் காலத்தில் இரு முக்கிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஒன்று இந்துக்களால் வழிபடப்பெறும் ஒரு பெண் தெய்வத்தின் வழிபாடு பற்றியது. மற்றையது யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் கோயில் முகாமை பற்றியது. செல்வி தங்கம்மா

அப்பாக்குட்டி என்ற ஒரு தமிழாசிரியையின் ஆன்ம யாத்திரையினூடாக அவரது புலமை முதிர்ச்சியின் வழியாக அவரை வழிநடத்தும் சமூக மத தரிசனத்தினூடாக இந்த இரு மாற்றங்களும் நிறைவேறியுள்ளன." அறிவும் ஆற்றலும் உழைப்பும் உயர்ந்த சிந்தனைகளும் இருந்தால் பெண்ணினத்தாலும் பெருஞ்சாதனைகளைச் சாதிக்க முடியும். ஆன்மீக வாழ்க்கையின் அடிநாதம் தியாகமே. தன்னுயிர் போல மன்னுயிரை நேசிக்கும், தியாகத்தின் சின்னமான, சேவையின் சின்னமான அம்மாவின் பணிகள் பெண்ணுலகத்துக்கு பெருமை சேர்ப்பவை 06-06-2008 ஆம் ஆண்டு இவ்வுலக வாழ்வின்றும் விண்ணுலகு மேவினார்.

அம்மையாரின் வாரிசான கலாநிதி ஆறுதிருமுருகன் அவர்களின் தலைமையிலான துர்க்கையம்மன் ஆலய நிர்வாகம், அம்மையாருடைய பணிகளை பல்வேறு வழிகளாலும் முன்னெடுத்துச் செல்கின்றது. துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்ல வளர்ச்சி, இடம் பெயர்ந்தவர்களுக்குச் செய்த உதவிகள், கல்விப்பணிகள், ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவுதல், அன்னதானப்பணி, பெண்கள் தொண்டர் சபை, நூல் வெளியீடுகள், நூலகம், பிறந்தநாள் அறநிதியச் செயற்பாடுகள்³⁴ என்பன சிறப்புற நிகழ்ந்து வருகின்றன. அம்மையார் செய்த பணிகளின் அடுத்த கட்ட நகர்வாக பெற்றாரை இழந்த இல்லக்குழந்தைகள் வளரும் காலத்தில் உரிய வயதில் திருமணம் செய்து வைப்பதோடு துர்க்காபுரம் வீட்டுத்திட்டத்தினூடாக அவர்களுக்கு வீடுகளையும் கட்டிக்கொடுக்கின்றனர். அத்தோடு புரிதாக சுதேச வைத்தியசாலை ஒன்றை ஆரம்பித்து நோயாளர் தங்குமிட வசதிகளோடு சிறப்புற நடாத்தி வருகின்றனர். அம்மையாரின் குருபூசைத்தினத்தைக் கொண்டாடுவதும் அவர் புகழ் பரப்புவதும் நூல் வெளியிடுவதையும் கலாநிதி ஆறுதிருமுருகன் தலைமையிலான நிர்வாகம் சிறப்புறச் செய்தது.

தன் ஆளுமையாலும் பணிகளாலும் சைவத்தமிழ்ச்சமூகம் மேன்மையுற தன்னை அர்ப்பணித்தவர். உண்மை, நேர்மை, சத்தியம், கற்பு, ஒழுக்கம் எனும் பாரம்பரிய உணர்வுகளால் கட்டுண்ட சமூகத்திற்கு அதனை நவீனமயப்படுத்திப் போதிக்கின்ற அதே வேளை அம்மையார், பெண்கள் தன்னம்பிக்கை, சுயமுனைப்பு, கல்வியறிவு, சுயதொழில் என்பவற்றையும் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்கிறார். நிர்வாகத் திறன், அர்ப்பணிப்பு மிகுந்த உழைப்பு அவற்றுக்குத் கிடைத்த அங்கீகாரம் என்பன இருப்பினும் பெண் என்ற வகையில் அவர் சமூகத்தில் பல்வேறு எதிர்ப்புக்களையும் சந்தித்துள்ளார். ஆயினும் அர்ப்பணிப்பு மிகுந்த சேவை அவரை விமர்சனத்திற்கு அப்பாலான பெண்மணியாகவும் தலைவியாகவும் ஆக்கியது. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையார் அவர்கள் சைவத்தமிழுலகில் ஆண்கள் கூடத் தொடாத சில சிகரங்களை தொட முடிந்திருக்கின்றது என்று உறுதிபடக் கூறலாம்.

மங்கையற்கரசி திருச்சிற்றம்பலம்

ஈழத்து யாழ்ப்பாணத்திலே நிறைந்த புலமையும் கல்விப்பாரம்பரியமும் மனிதமேம்பாட்டுச் சிந்தனையும் கொண்ட சமூகம் ஒன்று திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசர் காலத்திலிருந்தே தொடர்ந்து வருவதனை காணமுடிகின்றது. அத்தகைய ஞானாசிரிய வழித்தோன்றல்களின் வழியில் பதினொரு தலைமுறையாக

சைவக்கல்வி மேம்பாட்டுப் பாரம்பரியம் காத்த சந்ததியில் வந்தவராக திருமதி மங்கையற்கரசி திருச்சிற்றம்பலம் அவர்களும் விளங்குகின்றார்.³⁵

சுன்னாகம் இயற்கையாகவே செல்லாச்சி அம்மையார் போன்ற பெண்பாற் சித்தர்களையும் குமாரசுவாமிப் புலவர் போன்ற பலரையும் தந்துதவிய மண்ணில் திருமதி மங்கையற்கரசி அம்மையாரையும் சைவத் தமிழ் உலகிற்கு அளித்த பெருமையுடையது. மயிலணியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அம்மையாருக்கு மயிலணி முருக மூர்த்தியே குலதெய்வமாக விளங்கினார். அவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை மயிலணி சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலையிலும் ஆங்கிலக் கல்வியினை இராமநாதன் பெண்கல்லூரியிலும் முடித்தார். சைவப்பெண்களின் கலாச்சார நடைமுறைகளைக் கற்றுக்கொள்ளவே இக்கல்லூரியில் சேர்ந்தாக அம்மையார் தனக்குக் குறிப்பிட்டதாக கலைவாணி இராமநாதன் தனது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³⁶ 1951 இல் உயர்கல்வியை முடித்துக் கொண்டு சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்த ஹோலி கிராஸ் (Holy cross) கல்லூரியில் படித்துப் பட்டதாரியாக வெளியேறினார். 1957 முதல் சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தினால் நடத்தப்பட்டு வந்த திருநெல்வேலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பணியாற்றி வந்தார். தொடர்ந்து கோப்பாய் மகளிர் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கல்லூரி, அலுத்தம முஸ்லீம் மகளிர் கல்லூரி என அவரது ஆசிரியப் பணியில் பல்வேறு ஆசிரிய மணிகளை உருவாக்குவதில் பெரும்பங்கு விகித்தவர். மேலும், 1960 இல் இராமநாதன் கல்லூரி அதிபராக இருந்து ஓய்வு பெற்ற நிலையிலும் சேர். பொன் இராமநாதன் அவர்களின் கற்கோவிலாகிய இராமநாதேஸ்வரத்தின் திருத்த வேலைகளை முடித்து, குடமுழுக்கையும் நடப்பித்து வைத்தார். பரமேஸ்வரா நம்பிக்கை நிதியப்பொறுப்பாளர் திரு.பத்மநாதன் அவர்களின் விருப்பப்படி இப்பணி நிறைவு செய்யப்பட்டது. கல்வித்துறையில் சேவையாற்றிய அம்மையார் சைவகலாச்சார வளர்ச்சியில் ஆலய கைங்கரியங்களையும், திருப்பணிகளையும் முன்னின்று நடத்தி வைத்துள்ளார். மயிலணி முருக மூர்த்தி கோவிலின் அறங்காவலராகவும் ஒரு பெண்ணரசி இருந்தார் எனில் அப்பெருமை மங்கையற்கரசி அவர்களையும் சாரும்.

அறங்காவலராக சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அவர்களும் தெல்லிப்பளை துர்க்காதேவி ஆலயத்தின் அறங்காவலராகப் பல வருடங்கள் சேவையாற்றியதைப் பார்க்கும் போது யாழ்ப்பாணத்துப்பெண்கள் வரிசையில் இப்பெண்ணரசிகளின் பங்கு தனித்துவமாகவே பதிவு செய்யப்பட வேண்டியது ஒன்றாகும். திருமதி மங்கையற்கரசி அவர்கள் கொழும்பு சைவமங்கையர் சபையின் செயலாளராக நீண்ட காலம் கடமையாற்றி, சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதனின் நினைவுப் பேருரையை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் பொருட்டு தக்கோரை வரவழைத்து பேருரைகளை ஆற்றுவித்தும் பணியாற்றியுள்ளார். பரமேஸ்வரா அறக்கொடை நிதியத்தின் இயக்குனர் சபை உறுப்பினராக இருந்து யாழ்ப்பல்கலைக்கழக பரமேஸ்வரன் ஆலயத்துடனும் தொடர்பு கொண்டு ஆலயத்திருப்பணிச்சபையுடன் இணைந்து அக்கோயில் வளர்ச்சிக்காகவும் சேவையாற்றினார்.³⁷ இவற்றைவிட யாழ்ப்பல்கலைக்கழக பேரவை உறுப்பினராகவும் விளங்கிய பெருமை உடையவர். யாழ்ப்பாணம் இந்துசமயப் பேரவையில் பிரதித்தலைவராகவும் அம்மையார் பணியாற்றினார். இவ்வாறு பொறுப்பான பல

பதவிகளில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு அரும்பணி செய்த அம்மையாரின் சைவவாழ்வு, சைவமேம்பாட்டு விழுமியங்களை பேணிநடக்க விரும்பும் சைவப்பெண்களுக்கு நல்லதொரு முன்மாதரியாக விளங்குவதற்கு பெற்ற கல்வியே காரணமாக அமைகின்றது என்பதனை உறுதிபடுத்த முடியும்.

தமிழகத்தில் சைவசித்தாந்த மகாநாடுகளிலும் பங்குபெற்று ஈழத்துச் சித்தாந்த விருத்தியின் பரிமாணம் தமிழகத்திலும் அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி போல இவ்வம்மையாராலும் பதிவானது. 1970 இல் ஈழத்துப் பெண் அறிஞர் இரத்தினா நவரத்தினம் தலைமையில் சேலத்தில் நடந்த சைவசித்தாந்த மாநாட்டிலும் 1996 இல் வை இரத்தினசபாபதி என்ற அறிஞர் தலைமையில் திருவல்லிக்கேணியில் நடந்த திருமுறை மாநாட்டிலும் பங்கு பற்றி உரையாற்றியதன் மூலம் ஈழத்துப்பெண்களின் அறிவுவிருத்திப் பணியிலும் தடம் பதித்துள்ளார். அம்மையாரின் சிறப்பு, ஆற்றல், அறிவு, துணிவு, சாதூர்யம் என்பன பற்றி நேரில் பழகிய அறிஞர் பெருமக்களுக்கு இவை நன்கு தெரிந்த விடயங்களாகும் என கலைவாணி இராமநாதன் தனது கட்டுரையில் மங்கையர்க்குத் தனியரசி, சைவ பாரம் பரியங்களைப் பேணியமங்கை, பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணியவர் என்றெல்லாம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்களான குமாரவடிவேல், பாலசுந்தரம்பிள்ளை, சண்முகதாஸ், சிவசாமி, சிற்றம்பலம்³⁸ போன்ற பேரறிஞர்கள் சமூகத்தாலும் பாராட்டப்பட்டமை அவரின் சைவத் தமிழ் பணிகளுக்கு கிடைத்த சிறந்த சான்றுரைகளாகும். யாழ்ப்பல்கலைக்கழகப் பேரவையின் முதற் பெண்ணரசி என்ற வகையில் பேரவை உறுப்பினராக இருந்து பணியாற்றியமையும் கணவரது நலத்தில் காட்டிய கடமை ஈடுபாடு, பேரன்பு தாய்மையின் உள்பாங்கு என்பன அம்மையாரின் அகப்பண்பாட்டினை மேலும் மெருகூட்டுவனவாக காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு அறப்பணிகளையும், கல்விப்பணிகளையும், சமயப்பணிகளையும் ஆற்றிவந்த அம்மையாருக்கு யாழ்ப்பாணப் பெண் சமய பிரசாரகர்கள் வரிசையில் சிறப்பான இடம் உண்டெனக்கூறலாம்.

பத்மா சோமகாந்தன்

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்த மூத்த பெண் படைப்பாளி திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் ஆவார். இவர் தனது பதினேழாவது வயதில் பாடசாலை மாணவியாக இருந்த காலத்தில் "சுதந்திரன்" பத்திரிகையில் எழுதிய 'இரத்தபாசம்' என்ற சிறுகதை மூலம் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமானவர். 1951இல் எஸ்.டி. சிவநாயகத்தை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'சுதந்திரன்' பத்திரிகை ஒரு சிறுகதைப் போட்டியை நடத்தியது. அந்தப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற சிறுகதையே பத்மா சோமகாந்தன் எழுதிய 'இரத்தபாசம்' என்ற சிறுகதையாகும். பத்மா, 05-03-1931 அன்று யாழ் வண்ணார்பண்ணையில் பிறந்தவர். பத்மாவின் தந்தையார் பஞ்சநதேஸ்வரக் குருக்கள் மிக ஆசாரமான ஒரு பிராமணக் குடும்பத்தின் தலைவர். தாயார் அமிதாம்பிகை அம்மா.

பத்மாவின் இளமைக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் சாதிக் கட்டுப்பாடு மிகவும் வலிமை பெற்றிருந்தது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அநேக கட்டுப்பாடுகளை விதித்து

அவர்கள் தலை தூக்கி விடாமல் பார்த்துக் கொண்டார்கள். அதேபோன்று உயர்சாதிக்காரர்களாக கூறப்பட்டோர் எவராவது தங்களுக்குரிய கட்டுப்பாடுகளை மீறினாலும் அவர்களைத் தூரத் தள்ளி வைத்து விடுவார்கள். பிராமண குலத்தில் பிறந்த பத்மா, சாதிக் கொடுமைகள் பற்றியும் பிற சீர்திருத்தக் கருத்துகள் பற்றியும் சிறுகதைகள் எழுதியதும், பின்னால் தமது கணவருடன் சேர்ந்து இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முக்கிய உறுப்பினராக நின்று உழைத்ததும் இவருடைய இயல்பைக் காட்டி நிற்கின்றன. சிறுவயது முதலே இவர் பத்திரிகைகளையும் புத்தகங்களையும் மிகுந்த ஆவலோடு வாசித்து வந்ததும், அவற்றில் வெளிவந்த சீர்திருத்தக் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டமையுமே இவருடைய இந்த இயல்புக்குக் காரணங்களாய் அமைந்தன.

1950களின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் என ஒரு சங்கம் இருந்தது. அந்தச் சங்கம் 'சிறுகதை அரங்கம்' என்ற ஒரு புதுமையான நிகழ்ச்சியை நடத்தியது. அந்த அரங்கத்தில் அப்போது சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர்களாகக் கணிக்கப் பெற்ற ஐந்து பேர் அந்த நிகழ்ச்சிக்காகவே புதிதாக எழுதிய சிறுகதைகளை வாசிப்பார்கள். எல்லாக் கதைகளுக்கும் ஒரே தலைப்பு "வெறி". அந்த அரங்குக்குத் தலைமை தாங்கியவர் இரசிகமணி கனக செந்திநாதன். சிறுகதைகளை வாசித்தவர்கள் வரதர், சிற்பி, டானியல், டொமினிக் ஜீவா மற்றவர் ஒரு பெண் எழுத்தாளர். அவர்தான் பத்மா! அக்காலத்திலேயே பத்மாவும் ஒரு நல்ல சிறுகதை எழுத்தாளராகக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

1954இல் மாணவியாக சுதந்திரனில் எழுதத் தொடங்கிய பத்மா, இலங்கை பத்திரிகைகளில் மாத்திரமன்றி தமிழக சஞ்சிகைகளிலும் எழுதியிருக்கிறார். கூட்டங்களில் உரையாற்றுவதிலும் இவர் தமது திறமையை வளர்த்துக் கொண்டார். இவருடைய பேச்சுக்களில் நல்ல தெளிவும் கருத்துகளும் சபையோரை நன்கு கவரக் கூடியதாக அமைந்திருக்கும். 2004இல் பத்மாவும் கணவர் சோமகாந்தனும் இலக்கியத் தம்பதிகளாக 'கனடா உதயன்' பத்திரிகையின் ஆண்டு விழாவிிற்கு சிறப்புவிருத்தினராக இலங்கையிலிருந்து அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். அங்கே அவர்கள் தங்கியிருந்த சில மாதங்கள் ஓய்வொழிச்சலின்றி பல கூட்டங்களில் பத்மா உரையாற்றியிருக்கிறார். சில கருத்தரங்குகளில் வளவாளராகவும், பல கலை இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் சிறப்பு விருந்தினராகவும், பிரதம விருந்தினராகவும் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்.

கனடாவில் மட்டுமன்றி தமிழ்நாட்டிலும் பத்மாவுக்கு பரிசுகளும் பாராட்டுகளும் விருதுகளும் கிடைத்திருக்கின்றன. இவருடைய 'கடவுளின் பூக்கள்' என்ற நூலுக்கு தமிழ்நாடு 'லில்லி தேவசிகாமணி அறக்கட்டளையின்' பரிசு கிடைத்திருக்கிறது. 'புதிய வார்ப்புகள்' சிறுகதைத் தொகுதி தென்ஆசிய நாடுகள் ஒத்துழைப்பு மகளிர் பிரிவின் பரிசைப் பெற்றது. 'வேள்வி மலர்கள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி இந்தியாவின் முன்னணி நாளிதழான 'இந்து' பத்திரிகையின் சிறந்த பாராட்டைப் பெற்றிருக்கிறது. இவர் எழுதி 2002இல் வெளிவந்த 'ஈழத்து மாண்புறு மகளிர்' என்ற நூல் சற்றே வித்தியாசமானது. ஈழத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும், - மகளிருக்கு முன்னோடிகளாகத் திகழும் மாண்புறு பெண்களின் சாதனைகள் குறித்து இந்த

நூலை எழுதியிருந்தார் பத்மா. ஈழத்து சைவ தமிழ் பெண்களின் பெருமை உலகிற்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் எனும் நோக்குடன் செயற்பாட்டர்.³⁹

உலகப் புகழ்பெற்ற சுவாமி சின்மயானந்தாவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை முதன்முதலாகத் தமிழில் எழுதிய பெருமையும் பத்மாவுக்கே உண்டு. பாடசாலை ஆசிரியையாகத் தமது தொழிலை ஆரம்பித்து, முதலாம் தர அதிபராகப் பணிபுரிந்து, உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளராகப் பதவி உயர்ந்து ஓய்வுபெற்ற பின்னர் பத்மா சிறுவர்களுக்காக பல ஆக்கங்களை ஊடகங்கள் மூலம் வெளியீடு செய்தார்.

உலகெங்கும் பரவிவாழும் தமிழ்மக்களின் பிள்ளைகள், தமிழ்மொழியை வாசிக்கத் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் சமயநெறிகளையுமாவது தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று கருதிய பத்மா அவர்களுக்காக சிறுவர்கள் வாசிக்கக் கூடிய நூலை ஆங்கில மொழியில் ஆக்கியிருக்கிறார். இந்த நூலை கொழும்பு இந்து மகளிர் சங்கம் வண்ணப் படங்களுடன் மிக அழகிய பதிப்பாக வெளியிட்டிருக்கிறது.

மகளிர் முன்னேற்றம் குறித்த இலக்கியங்கள் பத்மாவின் முக்கிய படைப்புகள் ஆகும். இதற்காக இவர் ஆற்றிய சேவைகள் மிகப் பல. 'பெண்ணின் குரல்' என்ற சஞ்சிகைக்கு இவரே ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறார். ஊடகத்துறையில் கடமையாற்றும் பெண்களின் ஆளுமையை வலுப்படுத்தவும் அவர்களின் நலன்களைக் கவனிப்பதற்குமாக இயங்கிய 'ஊடறு' என்ற அமைப்புக்குத் தலைமை தாங்கி வழிநடத்தியதும் பத்மாவின் பெருமைக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும். பத்மாவின் எழுத்துலகத்தின் தொடக்கம் சிறுகதைதான். பல சிறுகதைகளும் அதேசமயம் ஏராளமான கட்டுரைகளும் எழுதியிருக்கிறார். அவரது ஆக்கங்களை ஆய்வு செய்து யாழ், பேராதனை, தென்கிழக்கு, சப்பிரகமுவ ஆகிய நான்கு பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் தமது பட்டப்படிப்பினை நிறைவு செய்துள்ளார்கள்.

தமிழ்நாட்டின் பிரபல எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளருமான மாலன் 'திசைகள்' என்ற பெயரில் ஓர் இணையத்தளத்தை நடத்தி வருகிறார். 2005 மார்ச் மாதம் சர்வதேச மகளிர் தினத்தை முன்னிட்டு அவர் மூன்று பெண் எழுத்தாளர்களை கௌரவித்தார். சிவகாசி கவிஞர் திலகபாமா, மதுரைக் கவிஞர் வைகைச்செல்வி இவர்களுடன் ஈழத்தைச் சேர்ந்த பத்மா சோமகாந்தனுக்கும் இடமளித்துக் கௌரவித்திருக்கிறார். ஈழத்தில் மட்டுமன்றி தமிழ்நாட்டிலும், புலம்பெயர்ந்தோர் நாடுகளிலும் தமது இலக்கிய காலடிகளைப் பதித்தவர் பத்மா. பிற்பட்ட காலத்தில் இவர் கொடகே நிறுவனத்துடன் இணைந்து சிங்கள, தமிழ் இன ஒற்றுமைக்கான இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வந்தார்.

சுவாமி விவோகானந்தரின் சொற்பொழிவு மாநாடு ஒன்று அமெரிக்காவின் சிக்காகோ நகரில் இடம்பெற்றது. அங்கு நடாத்தப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைப் போட்டியில் முதல் பரிசும் தங்கப்பதக்கமும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. கல்வியாளர், எழுத்தாளர், விமர்சகர், பத்திரிகையாளர் என்ற பன்முக ஆளுமை கொண்டவராக

அம்மையார் விளங்கினார். 15-07-2020 அன்று அமரத்துவம் அடைந்தார். 89 வயது வரை ஓயாமல் இலக்கியப் பணியாற்றிய சாதனைப் பெண்ணாக திகழ்ந்தவர்.

இந்துப்பெண்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வுகள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்படுவதற்கும் சமூக நிலையில் மேம்பாடு அடைவதற்கும் வாய்ப்பாக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு நவீன சீர்திருத்தங்களின் செயற்பாடுகளே அடித்தளமிட்டன என்பது உண்மையாகும். இவ்வாறு இருபதாம் நூற்றாண்டுக் காலத்து வளர்ச்சி நிலைகளை நாம் பார்க்கின்றபோதுதான் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு நவீன சீர்திருத்தங்களது செயற்பாடுகளுடைய பலாபலன்களைத் திடமாக மதிப்பீடு செய்து கொள்ளமுடியும் என்பது தெளிவாகின்றது. குறிப்பாகப் பெண்ணியம் என்ற உலகளாவிய நிலை சார்ந்த ஒரு கண்ணோட்டமும் பெண்களுடைய நலனுக்காக சமூக நிறுவனங்கள் எழுச்சி பெறுவதற்கும் இதன் வழி வாய்ப்பு ஏற்பட்டமைக்கும் பெண்கள் மீது அக்கறை கொண்ட படித்த வர்த்தகத்தவர்களது செயற்பாடுகளே காரணமாக அமைந்தன. என்பதும் இத்தகைய ஒரு பிண்ணியில் தான் யாழ்ப்பாணத்து இந்துப் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பெண்கள் பலர் முன்னின்று உழைத்தனர் என்பதும் இவர்களது வரிசையிலே சீமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன், மங்களம்பாள், இரத்தினா மா நவரத்தினம், பத்மாசனி இராஜேந்திரம், தம்பு வேதநாயகி, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, மங்கையற்கரசி திருசிற்றம்பலம், பத்மா சோமகாந்தன் போன்றவர்களின் பணிகள் ஏனைய பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக அமைந்தன என்பது ஐயமில்லை.

சான்றெண் விளக்கம்

1. சசிகலா, கு., (2012), யாழ்ப்பாணத்தின் பெண் கல்வி தோற்றமும் வளர்ச்சியும் , ப.15.
2. ஜெயராசா,சபா., (2000), யாழ்ப்பாணத்து மரபுக்கல்வி, ப.26.
3. சசிகலா, கு., (2012), யாழ்ப்பாணத்தின் பெண் கல்வி தோற்றமும் வளர்ச்சியும், ப.26
4. கைலாசநாதக் குருக்கள்,கா., (1985), இந்துப்பண்பாடு சில சிந்தனைகள், லீலாவதி இராமநாதன் பெருமாட்டி நினைவுப் பேருரை, (முகவுரை).
5. விக்னேஸ்வரி, ப., (2002), இந்துப்பண்பாடு மரபில் பெண்களின் நிலை சிறப்பாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு நவீன இந்து சீர்திருத்த இயக்காலத்தை அடிப்படையாக கொண்ட ஓர் ஆய்வு, யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகத்திற்கு முதுதத்துவமாணிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வோடு, ப.238.
6. அன்பரசி, இ., (2010), லேடி லீலாவதி இராமநாதன் பெருமாட்டி, சிவத்தமிழ்ச் செல்வி வாசகம், ப.181.
7. மேலது, ப.182.
8. சொக்கன், (1976), சேர் பொன் இராமநாதன் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம், ப.48.
9. அன்பரசி, இ., (2010), லேடி லீலாவதி இராமநாதன் பெருமாட்டி, (மு.கு.நா), ப.181.

10. சித்திரலேகா, மெள., (1994), இலங்கையின் சமூக ஜனநாயக சீர் திருத்தங்களில் முன்னோடிகளான சில தமிழ்ப் பெண்கள், ப.28.
11. விக்னேஸ்வரி, ப., (2010), இலங்கையின் சமய சமூக வளர்ச்சியில் முன்னோடிகளான சில இந்துப்பெண்கள், சிவத்தமிழ்ச் செல்வி வாசகம், ப.234.
12. சித்திரலேகா, மெள., (1994), (மு.கு.நா), ப.132.
13. கலைவாணி, இ., (2010), சைவப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் யாழ்ப்பாண மகளிரின் பங்கும், பணியும், சிவத்தமிழ்ச் செல்வி வாசகம், ப.152.
14. மேலது ப.152.
15. மேலது, ப.153.
16. மேலது, ப.154.
17. மேலது, ப.154.
18. பத்மாசனி, ந., (1925), புலோலி பசுபதீசுவரர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, பா.எ.82.
19. மேலது , பா.எ.48.
20. மேலது , பா.எ.10.
21. மேலது , பா.எ.61.
22. பத்மாசனி, ந., மனோன்மணி,ச., (உ.அ), (2000), புலோலி பசுபதீசுவரர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, (உரையாளர் கருத்துரை).
23. கலைவாணி,இ., (2010), சைவப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் யாழ்ப்பாண மகளிரின் பங்கும், பணியும், (மு.கு.நா), ப.156.
24. சிவலிங்கராஜா, எஸ்., (1984), வடமராட்சியின் கல்விப் பாராம்பரியமும் இலக்கிய வளமும், ப.26
25. சுதர்சினி, ய., கந்தவேள், ச., (தொ.ஆ), (2012), பண்டிதை தம்பு வேதநாயகி அவர்களின் சமய தத்துவப் பணிகள், ப.31.
26. மாணிக்கவாசர்,ச., 2006, வேலணை ஒரு வரலாற்று அறிமுகம், ப.324.
27. செல்வமனோகரன், தி., (2015), இலங்கையின் சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் தெய்வத்திருமகள் கலாநிதி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் வகிபாகம் ஓர் ஆய்வு, (முன்னுரை).
28. விக்னேஸ்வரி, ப., (2010), இலங்கையின் சமய சமூக வளர்ச்சியில் முன்னோடிகளான சில இந்துப்பெண்கள், (மு.கு.நா), ப.235.
29. செல்வமனோகரன், தி, 2015, (மு.கு.நா) ப.9.
30. பத்மா, சோ., 2003, ஈழத்து மாண்புறு மகளிர், ப.4.
31. மேலது, ப.8.
32. செல்வமனோகரன், தி, 2015, (மு.கு.நா), ப.68
33. வேதநாதன், மா., 1993, சைவசித்தாந்த விருத்திக்கு ஈழத்தவரின் பங்களிப்பு, ப.4
34. செல்வமனோகரன், தி, 2015, (மு.கு.நா), ப.125.
35. கலைவாணி, இ., 2010, சைவப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் யாழ்ப்பாண மகளிரின் பங்கும், பணியும், (மு.கு.நா), ப.165.
36. மேலது, ப.165
37. மேலது, ப.166.
38. மேலது, ப.167.

39. ஞானசேகரன். தி., 17. 07. 2020, இலக்கிய உலகில் சுடர் விட்டு பிரகாசித்த பத்மா சோமகாந்தன், தினகரன். ப.14.

உசாத்துணை நூற்பட்டியல்

- வள்ளிநாயகி, இ., (2006), யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் பெண் கல்வி ஓர் ஆய்வு, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
- சிவலிங்கராசா, என்., சரஸ்வதி, சி., (2008), 19ம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்து தமிழ் கல்வி, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
- விக்னேஸ்வரி, ப., (2010), இலங்கையின் சமய சமூக வளர்ச்சியில் முன்னோடிகளான சில பெண்கள், சிவத்தமிழ் செல்வி வாசகம், ஸ்ரீ துர்க்கா தேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பளை.
- சிவத்தம்பி, கா., (2000), யாழ்ப்பாணம் சமூகம் பண்பாடு கருத்துநிலை, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
- கலைவாணி, இ., (2009), இந்துக்கல்வி மரபில் சமுதாய மேம்பாடு, இணுவில் பாராஜசேகரப் பிள்ளையார் கோவில் மகா கும்பாபிடேகச் சிறப்பு மலர், பாராஜசேகரப் பிள்ளையார் கோவில்.
- வேலுப்பிள்ளை, க., (1918), யாழ்ப்பாண வைபவகௌமுதி, சாரதா பீடேந்திரசாலை.
- கைலாசநாதகுருக்கள், (1985), லீலாவதி இராமநாதன் பெருமாட்டி நினைவுப்பேருரை, இந்துப்பண்பாட்டு சில சிந்தனை, யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம்.
- சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகள், (1985), மணிவிழாச்சபை வெளியீடு, தெல்லிப்பளை.
- சிவலிங்கம், மூ., (2017), பெண் எனும் மகா சக்தி சாதனை படைத்த 51 குல மகளிர், இணுவில் சைவத்திருநெறிக்கழகம்.
- கல்யாணசுந்தரனார், வி., (2011), பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை, பாரிநிலையம், சென்னை.